ΕΤΟΣ Ζ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913 ΑΡΙΘ. 366

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ἀποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἐξάμηνος » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 13
Ἐξάμηνος » 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν Γρ. 3.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός. - Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΓΑΘΑ

Ὁ συμμαχικὸς πόλεμος ἠγγισεν εἰς τὸ τέρμα του καὶ ἡ αἱματοχυσία κατέπαυσε, διότι πιθανώτατα οὔτε οἱ Βούλγαροι θὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἄλωσιν τῶν φρουρίων τῆς Τσατάλτσας, οὐδὲν ἀπὸ τούτου ποριζόμενοι κέρδος θετικόν, οὔτε οἱ Μαυροβούνιοι θὰ ἐπαναλάβωσι τὰς λεοντώδεις ἐφόδους αὐτῶν κατὰ τῆς Σκόδρας ἵνα ματαίως χύσωσι τὸ αἷμα αὐτῶν, ἀφοῦ ἡ Σκόδρα ὁμοφώνως καὶ ἀμετακλήτως ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων ἵνα ἀποτελέσῃ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἀλβανικῆς ἡγεμονίας.

Ἡ Ἀλβανικὴ ἡγεμονία ἐπινοήθη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ὡς ἀντίρροπος δύναμις ἐχθρικὴ κατὰ τοῦ σλαβισμοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῆς Σερβίας, ἧς τὸ ἀνακαινισθὲν γόητρον θὰ ὑπεκκαύσῃ τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας 20 ἑκατομ. σλάβων ἐν τῇ δυαδικῇ μοναρχίᾳ τῶν Ἀψβούργων καὶ θὰ δημιουργήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι διηνεκῆ κίνδυνον διαμελισμοῦ αὐτῆς.

Ἡ ἀπώλεια τῆς Θεσσαλονίκης, ἧς ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ἀπετέλεσε τὸ ἰδεῶδες τῆς ἀνατολικῆς πολιτικῆς τοῦ Αὐστριακοῦ ἀνακτοβουλίου, ἐθεωρήθη ἐν Βιέννῃ ὡς ἀληθὴς συμφορά, ἣν νομίζει ὅτι θὰ μετριάσῃ διὰ τῆς δημιουργίας μιᾶς ἀλβανικῆς ἡγεμονίας, ἣν θὰ χρησιμοποιῇ ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ τῆς Σερβίας, ὅπως ἡ Ρωσσία ἐχρησιμοποίει μέχρι τοῦδε τὸ Μαυροβούνιον κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ ἀλβανικὸν ἔδαφος ἀφαιρεῖται οὕτω ἀπὸ τῶν δύο σλαβικῶν βασιλείων Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, ὅπου ἰδίᾳ θὰ ἐξετείνετο τὸ Μαυροβούνιον.

Ἐναπόκειται εἰς τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ ἐπωφεληθῶσι τὴν παρεχομένην εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν, ἣν κεκτημένοι ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ὡς Μουσουλμᾶνοι οὐδόλως ἐπωφελήθησαν καίτοι ἀνέδειξαν καὶ πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδρας διαπρεπεῖς, πολλαχῶς ἐξυπηρετήσαντας τὸ Τουρκικὸν Κράτος. Ἐὰν ὅμως κατασιῶσιν ὄργανα τυφλὰ τῆς Αὐστρίας, ὡς ἐγένοντο τῆς Τουρκίας μέχρι τοῦδε, ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ διαμελισμοῦ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Σέρβων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς εἰρήνης ἐν Ἀνατολῇ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ, ἡ ὑστερόβουλος προστάτις αὐτῶν, ἥτις ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ βαθυγήρω Καισαροβασιλέως θὰ διακινδυνεύῃ τὴν ἑνότητα αὐτῆς ὡς Κράτους.

Τὰς ἀπὸ τοῦ νικηφόρου πολέμου γενναίας καὶ χαρμοσύνους ἐλπίδας τῶν νικητῶν συμμάχων ταράττει καὶ καταστέλλει ἡ κρατοῦσα ἀμφιβολία καὶ ὁ πριπτάμενος φόβος περὶ τὴν διανομὴν τῶν ἀνακτηθεισῶν χωρῶν μεταξὺ τῶν συμμάχων. Ἡ Βουλγαρικὴ προπάντων βουλιμία καὶ θρασύτης ἀποτελοῦν ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ὑπερβολικὰς παραχωρήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἄμεπτον μέχρι τοῦδε μετριοπάθειαν τῶν Σέρβων, ὁ Ἕλλην δὲ Πρωθυπουργὸς διὰ τῶν ἀκαίρων καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀτυχῶν δηλώσεών του περὶ ὁριστικῆς παραιτήσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Θράκης δὲν φαίνεται ὅτι ἐκίνησεν εἰς εὐγνωμοσύνην τὴν ἀναίσθητον βουλγαρικὴν καρδίαν. Ἐν γε τῷ παρόντι, ὑπολείπεται δὲ νὰ ἴδωμεν ἂν οἱ ἐθνόντες τὰ τῆς Βουλγαρίας πολιτικοὶ θὰ ἐπιδείξωσιν ἐν καιρῷ πνεῦμα δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος, ἀρετὰς ἀγνώστους εἰς τὴν ζοφερὰν ἱστορίαν τῶν Βουλγάρων.

Τὴν Θεσσαλονίκην ἐκήρυξαν οἱ Βούλγαροι Ἱερουσαλὴμ τῆς Βουλγαρίας, διότι τοὺς κηρύξαντας καὶ διαδόσαντας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς Σλάβους Κύριλλον καὶ Μεθόδιον Ἕλληνας Θεσσαλονικεῖς, θέλουσι Βουλγάρους καὶ ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ πρώτου Βουλγάρου Βασιλέως Φερδινάνδου διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Κύριλλος. Πρὸς ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐνδεχομένου βουλγαρικοῦ κινήματος κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν Κωνσταντῖνος ΙΒ' διετήρησε τὴν ἐνεργὸν ἀνωτάτην ἀρχηγίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ τὸ στρατηγεῖον Του ἐγκατέστησεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅπου συγκεντροῦται μεγάλη δύναμις στρατιωτικὴ κατὰ πάντα ἑτοιμοπόλεμος, μετὰ νέων τηλεβόλων καὶ ἀφθόνων πολεμεφοδίων καὶ πυρομαχικῶν.

Οἱ Βούλγαροι τῶν Τούρκων αὐτῶν γνησιώτεροι Τοῦρκοι, καίπερ ἐκχριστιανισθέντες ἀπ' αἰώνων, διετήρησαν τῆς Τουρκικῆς φυλῆς πάντα τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ προτερήματα καὶ ὅλως ἀπροσδοκήτως ἀπελευθερωθέντες ὑπὸ τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ ἀνέπτυξαν μεγάλην δραστηριότητα ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῶν καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐπετέλεσαν ἐν πολλοῖς μεγάλας προόδους.

Τὸ φυλετικὸν κατακτητικὸν πνεῦμα παρὰ τοῖς Βουλγάροις διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιτυχιῶν αὐτῶν προσέλαβεν ἐπίροβον εἰς τοὺς γείτονας ἔντασιν καὶ ὁ παράβολος οὗτος ὀργασμὸς καθίσταται ἐπικίνδυνος, καὶ ὀφείλομεν οἱ Ἕλληνες νὰ ἀντεπεξέλθωμεν καὶ αὐτοῦ διά τε τῶν πολεμικῶν δυνάμεων καὶ τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς ἡμῶν. Παρὰ τὸ πλευρὸν ἡμῶν ἀνεβίωσεν ἡ ἀνήσυχος καὶ κατακτητικὴ Βουλγαρία, ἀξιοῦσα νὰ ἀφομοιώσῃ πρὸς ἑαυτὴν ἢ ἄλλως νὰ ἐξοντώσῃ πᾶσαν ἄλλην φυλὴν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ αὐτῆς διάγουσαν, καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς ἐπὶ πάντα εἰ δυνατὸν τὰ γειτονικὰ ἔθνη. Ἀνεμνήσθησαν οἱ Βούλγαροι καὶ ἀνυμνοῦσι τοῦ Κρούμου τὰς ὠμότητας καὶ τοῦ Συμεὼν τὰς ἐπιδρομὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὀφείλομεν νὰ ὑπομνήσωμεν αὐτοὺς ἅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ἀντιτάξῃ εἰς τὰς ἀναμνήσεις αὐτῶν ταύτας νέον Νικηφόρον Ξιφίαν καὶ νέον Βασίλειον Βουλγαροκτόνον.

Πλὴν τῶν δυσοιώνων τούτων νεφῶν ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, ἅτινα εὐχόμεθα νὰ διαλυθῶσιν ὡς οἷόν τε ἀκινδύνως, εὐδιάτατοι διανοίγονται πρὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁρίζοντες τῶν ὡραιοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἐλπίδων καὶ πόθων αὐτοῦ. Ἡ τουρκικὴ μέχρι τοῦδε ὑπεροπλία ἔναντι τοῦ Ἑλληνισμοῦ περιώριζε μεγάλως τὴν ἐξάσκησιν ὅλων τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν χαρισμάτων αὐτοῦ διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ εἰς τὴν πολιὰν κοιτίδα τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ γεννήτορος αὐτοῦ.

Ἡ Ἑλλὰς ἐπεκτεινομένη ἐπὶ τὸ μεῖζον μέρος τῆς προγονικῆς κληρονομίας αὐτῆς καὶ ἀπαλλασσομένη τῶν ἀδιαλείπτων ἐκείνων περισπασμῶν, οἵτινες συχνότατα ἐνέβαλον αὐτὴν εἰς κινδύνους καὶ δοκιμασίας πικρὰς, θὰ δυνηθῇ μετὰ τῆς διοικητικῆς ἀνορθώσεως νὰ ἀναπτύξῃ τοὺς πολλαπλοῦς οἰκονομικοὺς πόρους αὐτῆς, νὰ σταματήσῃ τὴν μετανασευτικὴν αἱμορραγίαν, διατηροῦσα καὶ παρέχουσα τὰ πρὸς τὸν βίον δαιμαλῶς εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ καὶ τρέπουσα τὸ μεταναστευτικὸν ῥεῦμα πρὸς τὴν Μ. Ἀσίαν, ἧς αἱ πλουτοπαραγωγοὶ πηγαὶ ἀνεκμετάλλευτοι μέχρι τοῦδε, θὰ ἀποδοθῶσι ταχέως εἰς τὴν ἐπωφελῆ χρῆσιν τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, ἐκούσης; ἀκούσης τῆς Τουρκίας. Ὑπὲρ τὰ τρία ἑκατομμύρια Ἑλλήνων παραμενόντων ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν θὰ ἀναζωπυρισθῶσι καὶ θὰ ἀναγεννηθῶσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἰσχυρᾶς Ἑλλάδος καὶ θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀναπτύξωσι πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ βίου πρὸς πάντα ἄλλα ἔκ τε τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Εὐρώπης φῦλα.

Ὁ Ἑλληνικὸς ἀγὼν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ δραστηριότης δὲν ἔχουσι τὶ βάρβαρα καὶ ἄγρια χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ἀξέστων καὶ ἀγροίκων καὶ βιαβιάρων φυλῶν, ἀλλὰ τὴν ὑψηλὴν μορφὴν εἰρηνικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἁμίλλης καὶ προόδου, οἷα ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς ἤδη χιλιετηρίδας. Ἡ πρόμαχος Ἀθηνᾶ ἐπλάσθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς φαντασίας πιστότατα διεμηνεύουσα τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἡ ἀρρενωπὴ θεὰ προσφιλὲς ἔχει σύμβολον τὴν ἐλαίαν, σύμβολον τῆς εἰρήνης, ἐνῷ ἄρρυπνος καὶ ἀρρενωπὴ κρατεῖ τὸ δόρυ καὶ παρὰ πόδας ἔχει τὴν ἀσπίδα πάνοπλος καὶ ἕτοιμος ὅπως ἀποκρούσῃ πᾶσαν βάρβαρον ἐπιδρομὴν ἀπειλοῦσαν νὰ καταστρέψῃ ἡ ἀνακόψῃ τὰ εἰρηνικὰ ἔργα τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ πρόμαχος Ἀθηνᾶ ὑπῆρξεν ἡ πολιοῦχος θεὰ τοῦ ἀθανάτου Ἀσιεως τοῦ Ἐρεχθέως, αἵτη ἂς γένηται καὶ σήμερον τὸ ἔμβλημα καὶ ἡ αἰσθητὴ παράστασις τοῦ Ἐθνικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς φυλῆς ἡμῶν. Ἂς γενώμεθα φοβεροὶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς δι' ἀρτίας πάντοτε πολεμικῆς παρασκευῆς καὶ τὴν ἀσφάλειαν διὰ τῆς πολεμικῆς ἀνδρείας ἡμῶν ποριζόμενοι ἂς καλλιεργῶμεν τὸ δένδρον τῆς εἰρήνης, ἂς μετερχώμεθα τὰ ἔργα τῆς σοφίας καὶ ἂς ἐπαναλάβωμεν τὴν μεγάλην καὶ ἔνδοξον ἀποστολὴν τῶν προγόνων ἡμῶν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῷ νεωτέρῳ κόσμῳ.

Ταῦτα ἔστωσαν τὰ ἄριστα ἀπὸ τοῦ νικηφόρου καὶ ἐνδόξου πολέμου ἡμῶν ἀγαθά.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΙΚΡΟΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Κου ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ

[Συνέχεια].

Ὁ κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΕΙ

Εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ εἰδικῶς εἰς τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ παρελθόντος, ἀπαντᾷ ὁ κ. Θεοτόκης; ὡς ἑξῆς:

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Δὲν ἠπατήθην, κύριοι ὅτε εἶπον εἰς ὑμᾶς ὅτι εἶχον τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἀναλαμβάνων τὴν ψυχαιμίαν, ἡ ὁποία δὲν ὤφειλε ποτὲ νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ, ἤθελε συναισθανθῇ τὸ μέγεθος τοῦ λάθους τὸ ὁποῖον διέπραξε διὰ τῆς δηλώσεως αὐτοῦ καὶ τὴν μεταμέλειον ταύτην ὡμολόγησεν ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ κ. Πρωθυπουργός.

ΤΙΝΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Ποσῶς...

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Τὴν ὁμολόγησε, κύριοι, καὶ δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ μοῦ εἴπητε «ποσῶς», διότι δὶν ἐπανέλαβε τὰς δηλώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε, διότι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς εἶπεν «ἀπὸ μηνῶν», ἀκολούθως δὲ περιώρισε τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐν Λονδίνῳ συνήντησε τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

ΠΟΛΛΟΙ. Ὄχι ὄχι!...Δὲν εἶπεν αὐτό.

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Μὲ συγχωρεῖτε. Εἶπε καθαρὰ ὅτι τὰς δηλώσεις αὐτὰς ἐποιήσατο ἀφοῦ πλέον αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις τῶν συμμάχων Κρατῶν εἶχον δώσει τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ὅλοι γνωρίζομεν.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἶπον τρεῖς ἢ τέσσαρας ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, πολὺ πρὶν ἡ μεταβῶ εἰς Λονδίνον.

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Πρὶν ἢ μεταβῆτε εἰς Λονδίνον καὶ εἴπετε ὅτι ἐδηλώσατε ταῦτα εἰς τοὺς συμμάχους. Ἀλλὰ παρακαλῶ: Πῶς διετυπώσατε τὴν δήλωσιν ὑμῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου: Εἴπετε ὅτι ἐδηλώσατε εἰς τοὺς συμμάχους ὅτι εἶσθε πρόθυμος νὰ κάμετε τὴν θυσίαν τῆς Θράκης ὅπως ἐξασφαλίσητε τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα. Λέγουσι τοῦτο μόνον αἱ δηλώσεις ὑμῶν πρὸς τὴν Βουλήν; Ὄχι κύριε Πρωθυπουργέ. Διότι ἀφοῦ εἴπατε τοῦτο προσεθέσατε ὅτι καὶ ἂν προσεφέρετο πρὸς ἐμὲ ἡ Θράκη ἤθελον τὴν ἀπορρίψει, καθόσον ἤθελον θεωρήσει ὅτι ἡ προσάρτησις εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Θράκης ἤθελεν ἀποτελέσει ἀδυναμίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦ μέλλοντος. Αὐτὴ ἦτο ἡ δήλωσις ὑμῶν. Ἀλλὰ τὴν δήλωσιν ταύτην ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὴν κηρύξατε καὶ εἰς ἓν μέρος ἐπεμείνατε, τὸ ἄλλο ὅμως ἐλησμονήσατε. Εἶχον λοιπὸν δίκαιον ἐγὼ ὅταν ἔλεγον ὅτι ἠθέλετε μεταμεληθῇ διὰ τὴν δήλωσιν.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἠγόρευσα ὑποθέτω ὅτι ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται καὶ τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ δὲν δύνανται ἢ νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι εἶπον ὅτι ἐστράφην ἀλλοιοῦν νὰ ζητήσω πρὸς ἐστρογγύλωσιν ὁρίων.

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Μὲ συγχωρεῖτε. Εἴπατε εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἐποιησάμην τὴν θυσίαν ταύτην, ἀλλὰ προσεθέσατε, κύριε Πρωθυπουργέ, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ λησμονήσητε, ὅτι καὶ ἐὰν ἤθελον προτείνει εἰς ὑμᾶς τὴν Θράκην ἠθέλετε ἀπορρίψει αὐτὴν προσερομένην, διότι ἐθεωρεῖτε ὅτι ἤθελεν ἀποτελέσει ἀδυναμίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ μέλλοντος. Αὐταί εἶνε αἱ δηλώσεις ὑμῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν περιωρίσθη εἰς ταῦτα, ἀλλ' ἐπεξετάθη ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου. Ἐξήτασεν ὁποία ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν συμμάχων, ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς συμμαχίας καὶ πῶς κατ' ἀρχὰς καὶ πῶς ἀργότερον μετεβλήθη, ὡς εἶπεν, ἀποσιωπῶν ἐὰν ἐπῆλθεν ἢ οὔ ἡ συμφωνία περὶ τῆς διανομῆς καθ' ἣν στιγμὴν ἡ συμμαχία μετεβάλλε χαρακτῆρα, ὅτε δὲν ἠδύναντο νὰ γίνωσι συμφωνίαι, καθ' ὅσον δὲν ἠδύνατό τις νὰ προΐδῃ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου. Δὲν ἐξετάζω, κύριοι, τὸ θέμα τοῦτο, διότι νομίζω ὅτι τὸ θέμα τοῦτο δὲν εἶνε τῆς στιγμῆς. Εἶνε θέμα τὸ ὁποῖον συνδέεται μὲ τὰς εὐθύνας τῆς Κυβερνήσεως. Ἐγὼ δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι σήμερον δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ εὐθυνῶν. Σήμερον ἐλάβομεν τὸν λόγον ὅπως διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ διαμαρτυρία αὕτη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν. Ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν περιωρίσθη εἰς ταῦτα, ἀλλ' ἠθέλησε, κατὰ τὸ σύστημά του τὸ εἰς ἅπαντας ἡμᾶς γνωστόν, νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς τὸ παρελθὸν τὰς εὐθύνας διὰ τὴν ἐν μέρει ἀποτυχίαν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκ τοῦ πολέμου προκυπτόντων. Εἶνε ἀληθὲς, κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὄχι;

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Μάλιστα. Θέλετε νὰ εἴπω σαφέστερον τί εἶπον;

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Μάλιστα.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἶπον ὅτι ἂν τὰ γενόμενα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐὰν ἡ ἐργασία ἡ γενομένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐγίνετο πρὸ τριακονταετίας, ἀφ' ἧς ἐγένετο καὶ ἡ Βουλγαρικὴ ἐργασία μετὰ τὴν δημιουργίαν αὐτῆς εἰς Βασίλειον, βεβαίως ἄλλη θὰ ἦτο ἡ θέσις μας σήμερον.

ΕΥΤΑΞΙΑΣ. Ἀπὸ τίνος ἔτους, παρακαλῶ;

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Νομίζω ὅτι μὲ ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν τὴν ὁποίαν ἔχετε πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς ὁποίας τὸ δίκαιον ἀναγνωρίζω, θὰ ἐπιτρέψητε καὶ εἰς ὑμᾶς τοὺς ἀντιπολιτευομένους ὅπως ἐλευθέρως ἐκφράσωμεν τὰς γνώμας μας. Ἐπέρριψε τὴν εὐθύνην ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ νέα δὲ δήλωσις αὐτοῦ εἶνε ὅτι κατὰ τὸ παρελθόν, ἐὰν πρὸ τριακονταετίας ἐγίνετο ὅ,τι ἐγένετο κατὰ τὸ τελευταῖα ἔτη, ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ἄλλοία. Διὰ τῆς τελευταίας ταύτης φράσεως ἐξαιρεῖ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ὄχι. Καθόλου. Ὡμίλησα περὶ τριῶν, τεσσάρων, πέντε τελευταίων ἐτῶν.

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Περὶ τριῶν, τεσσάρων, πέντε τελευταίων ἐτῶν. Ἐγὼ κύριοι, δὲν φρονῶ ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε δίκαιον. Ἐγὼ φρονῶ ὅτι τὸ παρελθὸν πάντοτε εἰργάσθη περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Περὶ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων μάλιστα. (Διακοπαί, θόρυβος).

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Μὴ μὲ διακόπτετε, κύριοι, διότι δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ μὲ ἀναγκάσετε νὰ μὴ εἴπω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω νὰ εἴ ω. Ἀφήσατέ με ἥσυχον. Ἐγὼ λέγω ὅτι τὸ παρελθὸν ὑπηρέτησε τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. Ἐγὼ λέγω ὅτι ἅπαντες οἱ πολιτευόμενοι τοῦ παρελθόντος ἐνεπνεύσθησαν πάντοτε ὑπὸ ἀκραιφνοῦς πατριωτικοῦ αἰσθήματος.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Οὐδέποτε τὸ ἠρνήθην.

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Καὶ εἰργάσθησαν πρὸς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἀλλὰ πότε;

ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Συνέπειαι τῆς ἐργασίας εἶνε ἀφ' ἑνὸς ἡ ἕνωσις τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἕνωσις τῆς Θεσσαλίας καὶ μέρους τῆς Ἠπείρου ὡς καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς πατρίδος τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ εἰς ταῦτα δὲν περιορίσθη τὸ παρελθὸν, ἀλλὰ παρεσκεύασε τὰ μέσα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν ὥπως ἡ Ἑλλὰς ὑπερήφανος ἀποβλέψῃ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐνέργειαν τῆς χώρας. Τὸ παρελθὸν παρεσκεύασε τὰ ἐφόδια διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐνίκησε. Τὸ παρελθὸν ὤπλισε τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Τὰ πυροβόλα τὰ ὁποῖα ἐθαυματούργησαν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπρομηθεύθησαν ὑπὸ τοῦ παρελθόντος. Οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι διώκησαν τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος ἐξεπαιδεύθησαν ἐν σχολαῖς ὑπὸ τοῦ παρελθόντος συσταθείσαις. Τὸ παρελθὸν ἀνέθεσεν εἰς τὸν Διάδοχον τοῦ Θρόνου τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ καὶ παρεσκεύασεν αὐτὸν διὰ τῶν ἐπανειλημμένως γενομένων μεγάλων ἀσκήσεων ὥπως διοικήσῃ τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ δοξασθῇ δοξάζων τὴν Ἑλλάδα. Τὸ παρελθὸν ἔστρωσε τοὺς σιδηροδρόμους ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ μεταφορὰ καὶ συγκέντρωσις θὰ ἦτο ἀδύνατος. Εἰς τὸ παρελθὸν ὀφείλεται ἡ ναυτικὴ παρασκευὴ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ παρελθὸν ἐπὶ τέλους παρεσκεύασεν οἰκονομικὸν ἔδαφος εἰς ὑμᾶς ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηριζόμενοι ἠδυνήθητε ν' ἀνταποκριθῆτε εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου, διότι τὸ παρελθὸν εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προητοίμασε τὸ ἔδαφος τοῦτο ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηριχθεῖσα ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠδυνήθη νὰ συνάψῃ τὸ δάνειον τῶν 110 ἑκατομμυρίων, διὰ τοῦ δανείου δὲ τούτου ἠδυνήθητε νὰ συνεχίσητε τὸν πόλεμον. Τὸ παρελθὸν εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρεσκεύασε τὴν Ἑλλάδα ἵνα ἀποδυθῇ εἰς πόλεμον ὁ ὁποῖος ἐτέμησεν αὐτὴν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἴσως ἀποκλειστικῶς θὰ ὀφείλεται ἡ ἐπέκτασις τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος.

ΠΟΙΑ ΗΤΟ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθυπουργός). Ἔχω ἀνάγκην, κύριοι βουλευταί, νὰ ὑπομνήσω ὅτι οὐχὶ ἐξ ἰδικῆς μου πρωτοβουλίας ἐγένετο ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθόν. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας διὰ τῆς ἐμπαικτικῆς αὐτοῦ πρὸσαγωγεύοιως πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τοῦ Κράτους ὡς ἐλευθερωτὴν ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἀναδράμῃ ὀλίγον εἰς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος νομίζω ὅτι δὲν ἦτο

δυνατὸν νὰ θίξῃ οὐδένα. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐγένετο ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθόν, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μὴ ἀφήσω ἀναπαντήτους τοὺς λόγους τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ ἐκ Κερκύρας. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας ὁμιλῶν εἶπεν ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες εἰργάσθησαν διὰ τὸ καλὸν τοῦ Ἔθνους. Ἀλλ' οὐδέποτε ἠμφισβήτησα τοῦτο. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρέθην καὶ ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων μου ἀκόμη ὁμιλῶν δὲν ἠμφισβήτησα τὸν ἄκρον πατριωτισμὸν τῶν κυβερνησάντων τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπον πρὸ μικροῦ εἶνε τοῦτο: ὅτι ἐὰν ἡ σύντονος ἐργασία ἡ ὁποία ἔγινε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐγίνετο συστηματικῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο ἡ ἐργασία αὕτη ἐκ μέρους ἑνὸς τῶν συμμάχων Κρατῶν, ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο διάφορος σήμερον. Καὶ ἔχω καθῆκον, κύριε βουλευτὰ ἐκ Κερκύρας, νὰ ἰσχυρισθῶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι, ἐὰν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἴχομεν στρατὸν καὶ στόλον, καὶ ἂν ὑπῆρξαν περίοδοί τινες ἐργασίας ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας καὶ δὲν παραγνωρίζω τὴν ἐργασίαν ὑμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1884 νομίζω, διὰ τὸ ναυτικόν, ἐὰν λέγω, εἴχομεν στρατὸν καὶ ναυτικόν, οὐδέποτε ὅμως οἱ Κυβερνήσαντες τὴν Ἑλλάδα—καὶ ὁμιλῶ περὶ τῶν ζώντων—ἐνεπνεύσθησαν ἀπὸ τὴν βαθεῖαν πεποίθησιν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐνεπνεόμην ἐγώ, ὄχι ἀφ' ἧς ἀνέλαβον τὰς τύχας τοῦ Κράτους, ἀλλὰ πολὺ πρότερον, ὅτε ἕδρων ἐν στενωτέρῳ κύκλῳ, ὑπὸ τῆς βαθείας πεποιθήσεως ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος, ὁ στρατὸς καὶ ὁ στόλος αὐτῆς, θὰ εἶνε ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι θὰ λύσουν μίαν ἡμέραν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν ζήτημα.

Εἴχομεν στρατὸν καὶ στόλον, διότι ἀπετελοῦμεν Κράτος καὶ δὲν ἠμπορούσαμεν, νὰ μὴ ἔχωμεν. Εἴχομεν στρατὸν καὶ στόλον περίπου καθ' ὃν τρόπον εἴχομεν καὶ δημόσια χρέη, ἀφοῦ εἴμεθα Κράτος σεβόμενον ἑαυτό.

Ἀλλ' ἡ πεποίθησις ὅτι ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἡμῶν σύνταξιν θὰ ἐξηρτᾶτο ἡ λύσις τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ζητημάτων, ἡ πεποίθησις αὕτη ἡ βαθεῖα δὲν ὑπῆρχεν εἰς τοὺς κυβερνήσαντας τὴν Ἑλλάδα,—ὁμιλῶ περὶ τῶν παρόντων, ὁμιλῶ εἰδικώτερον περὶ τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ ἐκ Κερκύρας, βαθεῖαν ἐκφράζων τὴν λύπην μου ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀναγκάζομαι νὰ ὁμιλήσω προσωπικῶς, ἀμυνόμενος καὶ ἀνταπαντῶν εἰς γενόμενον βαρὺν ὑπαινιγμόν του.

Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Δηλῶ καὶ πάλιν ὅτι τοιαύτην πρόθεσιν δὲν εἶχον, εἶνε περιττόν, λοιπόν, νὰ τὸ ἐπαναλαμβάνητε.

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας ὅμως ζητεῖ καὶ τὴν ἐπιβράβευσιν τῆς πολιτικῆς του ἐν τῷ παρελθόντι, ἀξιῶν σχεδὸν ὅτι ὁ ἀγὼν ὁ ἀπελευθερωτικὸς καὶ ὁ πόλεμος ὁ νικηφόρος ὀφείλονται εἰς τὴν μέριμνάν του. Ναί, ἀξιότιμε βουλευτὰ ἐκ Κερκύρας, εἴχατε προμηθεύσῃ εἰς τὸ Κράτος 100 χιλιάδας ὅπλα, εἴχετε προμηθεύσῃ εἰς τὸ Κράτος τὰ τηλεβόλα του, ἀλλὰ ταῦτα θὰ ὑπομνήσω εἰς ὑμᾶς ὅτι ὑπῆρχον εἰς τὰς ἀποθήκας κατὰ τὸ 1908, ὅτε ἐγίνετο σπουδαία ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ μεταβολή. Εἴχετε καὶ τότε πάντα ταῦτα τὰ ἐφόδια, περὶ ὧν ὁμιλεῖτε, ὅμως δὲν ἐκινήθητε, διότι δὲν ἠδύνασθε νὰ παρατάξητε ὄχι τὸν στρατὸν τὸν ὁποῖον παρέταξε σήμερον ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' οὔτε 30—40 χιλιάδας ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀμυνθῶσιν τῶν συνόρων σας ἐπὶ 2—3 ἑβδομάδας.

Ἐὰν ἀξιῶτε ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διὰ τῶν ὅπλων καὶ τῶν τηλεβόλων, τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύθητε, εἴχετε εἰς κατάστασιν ἀξιόμαχον τὴν Ἑλλάδα, ἡ εὐθύνη ὑμῶν εἶνε μεγάλη, διότι δὲν ἐκινήθητε τότε, διότι ἀφήσατε ἄνευ ἀποδοχῆς τὴν ἕνωσιν τῆς Κρήτης προταθεῖσαν. Ἡ εὐθύνη ὑμῶν εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἐπαναλαμβάνω, εἶνε βαρυτάτη καὶ ἀπέναντι τῆς ἱστορίας τὸ ὄνομα ὑμῶν θὰ φέρεται μὲ χαρακτηρισμὸν φοβερόν. Ἀλλ' ἐγὼ νομίζω ὅτι ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῆς Ἑλλάδος δὲν προέβητε εἰς τοῦτο. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κύκλῳ τῷ στενῷ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δράσεώς μου εἶπον ὅτι θὰ ἦτο τυχοδιωκτικὸν τὸ κίνημα, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κινήσητε τὸν στρατόν, διότι στρατὸν δὲν εἴχετε. Διότι εἴχετε μόνον ὅπλα καὶ πολεμεφόδια, ἀλλ' ὄχι ὅσα ἐφόδια ἐχρειάζοντο, διότι διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐκ Λακωνίας συναδέλφου κ. Μαυρομιχάλη μέχρι σήμερον ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια δραχμῶν. Εἴχετε πραγματικῶς ἐφόδιά τινα, ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἀποτελοῦσι στρατόν· ἐκεῖνο δὲ εἰς τὸ ὁποῖον εἴχετε φθάσει ἦτο ὄχι νὰ παρασκευάσητε τὴν νίκην, ἀλλὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἐπῆλθε. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς αἰθούσης).

Ταῦτα εἶνε ὅσα εἶχον ἀνάγκην νὰ εἴπω. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν εἶνε ἡ ὥρα ἀναδρομῆς εὐρυτέρας εἰς τὸ παρελθὸν καὶ λυποῦμαι διότι εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην, δι' ὅσων εἶπον, νὰ θίξω προσωπικῶς τὸν κύριον βουλευτὴν ἐκ Κερκύρας, πρὸς τὸν ὁποῖον αἰσθάνομαι καὶ ἐκτίμησιν μεγάλην καὶ σεβασμόν, ἀλλὰ ἐνόμισα ὅτι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου δέν μοι ἐπετρέπετο ν' ἀφήσω νὰ παραχαραχθῇ ἡ πρόσφατος ἀκόμη ἱστορία.

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΠΟΛΕΜΗΣΑΜΕΝ

Ὁ κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ λέγει ὅτι τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἀλήθειαν. Εἶπε, λέγει, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι ἐνῷ εἴχομεν ὅπλα καὶ πολεμεφόδια δὲν ἐπολεμήσαμεν. Αὐτὸ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, διότι καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἐπολέμησε μόνος. Τὸ 1908 δὲν ὑπῆρξε Βουλγαρία διατεθειμένη νὰ κάμῃ πόλεμον. Δὲν γνωρίζει δὲ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ποῖαι εἶνε αἱ σκέψεις μου περὶ τῆς συμμαχίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας, περὶ ἧς θὰ διεξαχθῇ συζήτησις κατὰ τὴν περὶ εὐθυνῶν γενησομένην συζήτησιν. Ἑπομένως τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐπολεμήσαμεν δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν.

Ἐπαναλαμβάνει ἐν τέλει ὁ κ. Θεοτόκης ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τοῦ παρελθόντος ὄχι μόνον δι' ὅπλα καὶ πολεμεφόδια ἐμερίμνησαν, ἀλλὰ καὶ διὰ στόλον, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἐπὶ ἐπαναστατικῆς ἐποχῆς ἐλήφθη μέριμνα διὰ τὸ ναυτικόν.

ΡΑΛΛΗΣ. Ἡ σύμβασις διὰ τὰ παραγγελθέντα κατόπιν πλοῖα ὑπεγράφη εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐκρήξεως τοῦ κινήματος. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπάρχουσιν ὅλα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

ΓΝΩΜΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ λαμβάνων τὸν λόγον ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ τὴν προκληθεῖσαν συζήτησιν ἣν θεωρεῖ ἐπιζημίαν. Ἴσως, λέγει, εἰς στιγμὰς συζητήσεως εὐθυνῶν θὰ εἴπω τὴν γνώμην μου καὶ θὰ συμφωνήσω ὅτι ὁ πόλεμος ὁπωσδήποτε ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ περιφρουρηθῶσι τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Λέγει κατόπιν ὁ κ. βουλευτὴς ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς τόσον κρισίμους στιγμάς.

Ὁ κ. Κ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ λαμβάνων τὸν λόγον ὑπενθυμίζει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν γενομένην συζήτησιν κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας καθ' ἣν κατεκρίθη ὁ πατήρ του πρωθυπουργὸς τότε, διότι δὲν ἐπέτυχεν ἢ ἓν μόνον τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ ἐρωτῶν, λέγει, τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸν μετὰ τόσης παρρησίας παραδώσαντα τὴν Θράκην, τὴν πατρίδα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, μὲ ποῖον δικαίωμα παρεχώρησε πληθυσμοὺς παλαίσαντας ἐπὶ αἰῶνας ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων.

Συνεχίζων ὁ κ. βουλευτὴς τονίζει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσφέρει ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν ἀγῶνα, ὁμιλῶν δὲ περὶ τοῦ παρελθόντος λέγει ὅτι τοῦτο παρεσκεύασε τὰ μέσα δι' ὧν ἡ Ἑλλὰς κατέστη ἱκανὴ νὰ δεχθῇ τὴν συμμαχίαν καὶ νὰ διεξαγάγῃ νικηφόρον πόλεμον ἐν τῷ ὁποίῳ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ εἶνε ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου τὸν ὁποῖον τὸ παρελθὸν ἔταξεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ. Τὸ παρόν, λέγει ὁ κ. βουλευτής, τίποτε δὲν προσέθεσεν εἰς ὅλην τὴν ἐργασίαν εἰς ἣν ὀφείλονται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου. Ἀκολούθως λέγει ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὄθωνος, ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐδέχθησαν ταύτην διὰ νὰ μὴ θεωρηθῶσι πατριδοκτόνοι.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ κ. Ἀραβαντινὸς ἔχει τὸν λόγον.

Π. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ. Εἶχον ζητήσει καὶ προηγουμένως, κύριοι βουλευταί, τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς, ἡ ὁποία ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν παροῦσαν συζήτησιν, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀντελήφθην, ὅτι ἐκ φράσεώς τινος τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἠθέλησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ ἐπωφεληθῶσι διὰ νὰ διαμαρτυρηθῶσι καὶ προκαλέσωσι συζήτησιν ἐντελῶς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς φύσεως, ἐνόμισα ὅτι ἡ συζήτησις μὲν ἐκείνη ἦτο ἐντελῶς ἄκαιρος καὶ ἐγὼ ὤφειλον νὰ ἀπόσχω τοῦ λόγου, ἐνόμιζον μάλιστα ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν παραδείγματα ἐξ ἄλλων Βουλῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας μὲ ἡμᾶς συνεδριάζουσαι ἀπέφυγον τὴν ἀνακίνησιν τῶν ζητημάτων ἐσωτερικῆς κομματικῆς φύσεως· ἤδη ὅτε ὁ σάλος τῆς πολιτικῆς συζητήσεως παρῆλθεν ἐπανερχόμεθα, καὶ χαίρω διότι ἐπανέφερε τὸ ζήτημα ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἀρκαδίας βουλευτὴς εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν Θρακῶν καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος ὡς ἀντιπροσωπεύων ὁμάδα ἔχουσαν ἐκπεφρασμένας πολιτικὰς ἰδέας, πάντοτε δημοσίᾳ διακηρυχθείσας, νὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ κρατήσω σημείωσιν καὶ ἐξάρω σημεῖά τινα ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ ἑνώσω καὶ ἐγὼ τὰς συστάσεις μου εἰς συστάσεις γενομένας ὑπὸ ἄλλων ῥητόρων.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως θὰ ἠδύνατο νὰ συναγάγῃ τις ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ προέχον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὸ Κράτος σήμερον, εἶνε ὅτι αἱ ἀρξάμεναι διαπραγματεύσεις περὶ τῆς διανομῆς δὲν θέλουσι γίνει ἐπὶ τῇ βάσει ἐντελῶς τυχαίων γεγονότων, δὲν θέλουσι γίνει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς τῶν ἐπιδίκων μερῶν· καὶ τὸ δεύτερον ὅτι τὴν διανομὴν θέλουσι διεξαγάγει αἱ ὑπεύθυνοι Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχωσιν ἀρκοῦσαν σύνεσιν ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ φόβος νὰ παρασυρθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀνευθύνους εἰσηγήσεις, ἀπὸ τὰς ἀνευθύνους δημοκοπίας—καὶ δὲν ὁμιλῶ περὶ τῆς παρούσης Βουλῆς οὔτε περὶ οὐδενὸς τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν—τὰς δημοκοπίας, αἱ ὁποῖαι ἐμάθομεν ὅτι δυστυχῶς ἐξηγγέλθησαν ἐν ἄλλαις Βουλαῖς. Τὰ δύο ταῦτα κεντρικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα δύναταί τις νὰ συναγάγῃ ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παρέχουσι θετικὴν βάσιν ὅπως τὸ ἔθνος μετ' ἐμπιστοσύνης ἀποβλέπῃ πρὸς τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέφυγεν ὅμως νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἐδαφικῆς διανομῆς, βεβαίως δὲ τὸ ζήτημα εἶνε οὕτω λεπτὸν καὶ θὰ ἔχῃ λόγους τοιούτους ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ σιωπᾷ ἐπ' αὐτοῦ ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπηται εὐρεῖα συζήτησις. Ἐὰν μοὶ ἐπέτρεπεν ἡ Βουλὴ νὰ εἴπω τὴν γνώμην μου βεβαίως θὰ ἠδυνάμην νὰ εἴπω ὅτι δὲν θὰ εἶχον τίποτε νὰ προσθέσω εἰς ὅσα ὁ προχθὲς λαλήσας ἐξ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας συνάδελφος κ. Καλλέργης ἀνέπτυξεν. Ἓν εἶνε ἀληθές, καὶ ὀφείλομεν νὰ τὸ ἀναγνωρίσωμεν, τοὐλάχιστον ἡμεῖς οἱ καυχώμενοι ὅτι ἀντιπροσωπεύομεν τὴν Νέαν Ἑλλάδα, ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἔχει πληρέστατον δίκαιον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λέγων μετὰ παρρησίας ὅτι τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Θράκης δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν περιλάβωμεν ἐντὸς τῶν ὁρίων ἡμῶν.

Ἤκουσα τῆς ὁμιλίας τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας σεβαστοῦ πολιτευτοῦ κ. Ράλλη, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε περὶ τῆς αἱμασσούσης καρδίας τῆς Θράκης. Ἀναντιρρήτως αἱμάσσει ἡ καρδία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅπου γῆς καὶ ἂν εὑρίσκεται ἐφ' ὅσον δὲν δύναται νὰ ἐνσωματωθῇ εἰς πολιτικὴν ἑνότητα πρὸς τὸ ἐλεύθερον Κράτος, ἀλλὰ δὲν ὀφείλομεν νὰ παραγνωρίζωμεν ὅτι εἰς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν, ἡ ὁποία ἦτο ἀδρανὴς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη, ὅταν ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἀδρανείας της, θὰ ἐφηρμόζετο καὶ εἰς αὐτὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε καὶ φυσικὸς νόμος καὶ κοινωνιολογικός, ὅτι δηλαδὴ θὰ ἀπέβαλε μέρος τῆς ὑποστάσεώς της. Ἀλλὰ βεβαίως ἐκ τοῦ ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποστῶμεν τὴν θυσίαν ὅπως πληθυσμοὶ ἀμιγεῖς Ἑλληνικοί, μὴ περιληφθῶσιν εἰς τὰ ὅρια τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν, οὔτε ὑπάρχει τις ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ ὁ ὁποῖος νὰ ἐννοῇ ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου τῶν μὴ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνωθησομένων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπέφυγε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐδαφικῆς διανομῆς παρέσχεν ὅμως ἐπαγγελίας, ὅτι θέλει καταβάλει μέριμναν καὶ ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ μὴ ἀποτελοῦντες ἓν πολιτικὸν κόμμα μετ' αὐτοῦ νὰ ἐνισχύσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν μέριμνάν του, ὅπως τὸ ἐθνικὸν Κεφάλαιον τῶν μὴ ἑνωθησομένων πληθυσμῶν διασωθῇ ὡς Ἐθνικὸν Κεφάλαιον ἐν τῇ ἠθικῇ αὐτοῦ ὑποστάσει καὶ δυνάμει. Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐδαφικὴν διανομὴν πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα καὶ—δυστυχῶς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ τονίσωμεν τοῦτο ἰδιαιτέρως ἐξ αἰτίας καὶ παραδειγμάτων ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ συμβεβηκότων τινῶν ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τὰ ὁποῖα παρέχουσιν ἀφορμὰς εἰς ἀνησυχίαν,—πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα ὅπως τὸ ἐθνικὸν Κεφάλαιον μὴ χαθῇ ὡς ἐθνικὸν Κεφάλαιον. Ἐὰν ὁ ἀγὼν τῶν συμμάχων ἐπεκροτήθη καὶ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐπεκροτήθη ὄχι μόνον ὑπὸ τῶν πολεμησάντων ἐθνῶν τὰ ὁποῖα ἀπεξεδύθησαν εἰς τὴν πάλιν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἐπεκροτήθη, διότι ἐθεμελιοῦτο ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῶν ἐθνικοτήτων. Ἡ ἀρχὴ τῶν Ἐθνικοτήτων ἐπιβάλλει ὥστε καὶ εἰς περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Ἐθνικότητες δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποτελέσωσι μίαν συμπαγῆ μᾶζαν διατηρήσωσιν ὅμως τὸ δικαίωμα τῆς ἐθνικῆς των ζωῆς, τῆς ἐκδηλουμένης εἰς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Παιδείαν καθόλου, τὴν τοπικὴν αὐτονομίαν, τὴν πλήρη ἰσοπολιτείαν ἐν τοῖς καθέκαστα. Ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ καὶ μεριμνήσῃ μὲ πᾶσαν δύναμιν ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν οἱ πληθυσμοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὰ ὅρια τοῦ νέου Κράτους, μὴ παρακωλυθῶσιν ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ἐθνικῆς των ζωῆς. Τοῦτο εἴμεθα ὑποχρεωμένοι καὶ ἡμεῖς νὰ ἐφαρμόσωμεν διὰ τοὺς πληθυσμοὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ περιέλθωσιν εἰς ἡμᾶς. Δὲν πρέπει νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ οὐδεμία ἀδικία οὔτε κατὰ τὴν ἐδαφικὴν διανομήν, οὔτε καὶ κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς τύχης καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ περιέλθωσιν εἰς ἄλλα σύμμαχα Κράτη, διότι οἱαδήποτε ἀδικία, ἡ ὁποία ἤθελεν ἐμφιλοχωρήσει, θὰ ὑποσκάψῃ τὰ θεμέλια τῆς συμμαχίας καὶ τῆς συμπνοίας, τὴν ὁποίαν ποθοῦμεν εἰλικρινῶς, διὰ νὰ εἴμεθα ἐπαρκεῖς ὅπως ἀντιμετωπίσωμεν τὰ κοινὰ συμφέροντα, διὰ νὰ εἴμεθα ἐπαρκεῖς ὅπως συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ ἀνωτέρου, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὴν ἀνάπλασιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀνατολῆς. Ἀκριβῶς διὰ τὸ συμφέρον τοῦτο, ὅπως δηλαδὴ παγιωθῇ ἡ ὑπάρχουσα συμφωνία μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων Κυβερνήσεων καὶ τῶν Κρατῶν δὲν πρέπει νὰ γίνῃ οὐδεμία ἀδικία. Ἐὰν ἐπρόκειτο οἱαδήποτε ἀδικία νὰ γίνῃ, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐκφύγωμεν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἡ ὁποία ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις καὶ ὡς σκοπὸς τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος, τοῦτο δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ ἀνεχθῇ τὸ Ἔθνος. Λέγων δὲ τοῦτο δὲν ἐννοῶ βεβαίως τὴν ἀνεύθυνον ἐπέμβασιν εἰς τὰς τύχας τῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ περιέλθωσιν εἰς ἡμᾶς. Δὲν θὰ τὸ ἀνεχθῇ αὐτὸ τὸ ἐπίσημον Κράτος, καὶ τότε ὅλη ἡ βάσις τῆς συνεργασίας, τὴν ὁποίαν ἀποδέχεται ἡ πεπολιτισμένη Εὐρώπη ἀπὸ τὰ διὰ τοῦ πολέμου ἀναγεννηθέντα Βαλκανικὰ Κράτη, ὅλη ἡ βάσις τῆς συνεργασίας θὰ καταπέσῃ καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη βεβαίως δὲν θὰ ἀναπλασθῇ ἐπὶ ἠθικωτέρων καὶ ἀνθρωπιστικωτέρων βάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων πάντες ποθοῦμεν νὰ ἀναπλασθῇ. Τοιαύτας ἰδέας ἔχοντες, τοιαῦτα διακηρύσσοντες, τονίζομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις δυναμένη νὰ σταθῇ εἰς τὴν ἀρχήν—ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι δὲν ὁμιλῶ περὶ τῶν ἀνευθύνων, τῶν εἰσηγουμένων μὲ τὸ ἀζημίωτόν των ἐκτροπὰς εἰς τοὺς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι ὁριστικῶς θὰ κατακυρωθῶσιν εἰς ἀλλοεθνῆ Κράτη, ὁμιλῶ περὶ τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως— ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῇ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ κρατηθῇ ὡς Κυβέρνησις, ἐὰν ἐνέδιδεν εἰς οἱανδήποτε ἀδικίαν. Χάριν τῶν ἀνωτέρων ἰδεωδῶν τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ, χάριν τῶν ἀνωτέρων ἰδεωδῶν τοῦ πολιτισμοῦ πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ πρυτανεύσῃ ἡ σύνεσις, ὅτι θὰ πρυτανεύσῃ ἡ μετριοπάθεια καὶ ὅτι αἱ ὑπεύθυνοι Κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θέλουσι διευθετήσει τὰ ζητήματα ταῦτα, δὲν θὰ παρασυρθῶσιν ἀπὸ δημοκοπίας, δὲν θὰ παρασυρθῶσιν ἀπὸ καταδικαστέας σωβινιστικὰς τάσεις ὥστε νὰ παραγνωρίσουν τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνοτήτων. (Χειροκροτήματα).

Κ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Λαβὼν τελευταῖος τὸν λόγον λέγει ὅτι τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἄνευ ἐλιγμῶν θὰ ἐκτεθῶσι τὰ πάντα εἰς τὴν βουλὴν καὶ θὰ διεξαχθῇ ἡ περὶ εὐθυνῶν συζήτησις, θὰ ζητήσῃ ὡς χάριν ὅπως ἐρευνηθῇ καὶ ἡ πολιτεία αὐτοῦ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Προχωρῶν παραπονεῖται ὅτι κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν ὀλίγον ἔλειψε νὰ λησμονηθῇ ὁ «Ἀβέρωφ», εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ ὁποίου τόσα ὀφείλει ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ὅστις παρηγγέλθη κυβερνῶντος αὐτοῦ. Μηδενὸς ἄλλου ζητήσαντος κατόπιν τὸν λόγον, ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν νομοθετικήν.

ΔΙΑ ΤΗΝ "ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ"

Ἐκτροχιασμὸς τῆς συντάξεως.— Προκλητικαὶ ὕβρεις. — Προανάκρουσμα φυγῆς.

Ἐν πρώτοις ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν τὴν συγγνώμην τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ὅτι διαθέτομεν οἱονδήποτε μέρος τοῦ μικροῦ χώρου τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἵνα ἐλέγξωμεν τὴν πολιτείαν καὶ τὴν πορείαν ἐγχωρίου ἐφημερίδος, ἄνευ ἐλπίδος τινὸς ὅτι θὰ ἐγνωσιμάχει αὕτη καὶ θὰ μετέβαλλε σύστημα ἀπὸ χρόνων πολλῶν καθιερωμένον καὶ ἤδη ἀπολελιθωμένον.

Ἀφορμὴν πρὸς τὴν συζήτησιν ταύτην παρέσχεν ἄκαιρος ἐπιδοκιμασία τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» αὐθαιρέτου διορισμοῦ τοῦ τέως ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ Σὶρ Γκοῦλδ Ἄδαμς κ. Λεύκατς ἐπὶ παραγκωνισμῷ τῶν ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων ἀξίων νὰ καταλάβωσι καὶ ταύτην καὶ ἄλλας θέσεις ἀνωτέρας.

Ἐπειδὴ ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν δικαίαν καὶ ἀπαθῆ ἐπίκρισιν ἡμῶν ἐξετροχιάσθη εἰς συκοφαντικοὺς ὑπαινιγμοὺς κατὰ τῆς γνησίας φιλοπατρίας τοῦ τόπου τούτου καὶ ἅπαξ ἐκτροχιασθεῖσα φέρεται ἀκάθεκτος εἰς τὴν κατωφέρειαν τῶν ὕβρεων καὶ ὑπαινιγμῶν, καὶ ὡς προανάκρουσμα τῆς φυγομαχίας αὐτῆς ἐπιρρίπτει εἰς ἡμᾶς ὑβριστικὴν συμπεριφοράν, θὰ ἐπικαλεσθῶμεν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τὴν ἐπιείκειαν ὅπως ἐπιτρέψωσιν ἡμῖν νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν ἐκτροχιασθεῖσαν ἐφημερίδα εἰς τὴν τροχιὰν τῆς κοσμίας συζητήσεως καὶ ἀσκηθῇ ἀπαθῶς καὶ δικαίως ὁ ἔλεγχος τῆς πολιτείας καὶ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῆς.

Ἡ πρώτη ἐπίκρισις ἡμῶν ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 2)15 Μαρτίου φύλλῳ τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» εἶχεν ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς:

«Ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Χ. Λούκατς ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ Σὶρ Γκοῦλδ Ἄδαμς ὡς βοηθοῦ ἐν τῇ Ἀρχιγραμματείᾳ, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου, ἀποτελεῖ νέον ἀδίκημα κατὰ τῶν Ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων καὶ νέαν ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τοῦ τόπου πολιτείας τοῦ Σὶρ Γκοῦλδ Ἄδαμς.

«Εἶνε βέβαιον ὅτι ὑπάρχουσιν ἀρχαῖοι καὶ ἱκανώτατοι ὑπάλληλοι ἰθαγενεῖς δυνάμενοι καὶ ἀνωτέρας θέσεις νὰ καταλάβωσιν ἀξίως, χάρις εἰς τὴν ἀποδεδειγμένην ἱκανότητα αὐτῶν, ἣν δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἡ Κυβέρνησις.

«Κατὰ τῆς παρεισαγωγῆς τοῦ κ. Χ. Λούκατς εἰς τὴν Κυπρ. ὑπηρεσίαν διαμαρτυρόμεθα ἐξ ὀνόματος τοῦ τόπου καὶ ἀποκρούομεν ἐντόνως τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ διορισμοῦ τούτου παρ' ἄλλης ἐφημερίδος, τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ἥτις ὤφειλε νὰ εἶναι τεταγμένη πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ τόπου τούτου.»

Προκαλοῦμεν καὶ τὸν αὐστηρότατον ἀλλὰ δίκαιον καὶ ἀπαθῆ κριτὴν ἂν ἐν τῷ δημοσιεύματι τούτῳ δύναται οὐχὶ νὰ εὑρεθῇ ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπονοηθῇ ὕβρις τις ἢ ὑβριστικὸς ὑπαινιγμὸς οἱοσδήποτε κατὰ τῆς συντάξεως τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου».

Ἐντούτοις αὕτη ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 9)22 Μαρτίου φύλλῳ αὐτῆς ἀπαντῶσα λέγει μὲν ἐσφαλμένα καὶ ἀσύστατα περὶ διορισμοῦ ἀποικιακῶν ὑπαλλήλων καὶ παραδέχεται ὡς ἀτελεσφόρητον πᾶσαν τοῦ τόπου ἐνέργειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοιούτων θέσεων παρ' ἰθαγενῶν, καυχησιολογεῖ δὲ ἔπειτα καὶ περιαυτολογεῖ ὑπὲρ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς καὶ ἐν τέλει καταλήγει εἰς τὰ ἑξῆς:

«Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἂν ἡ «Φωνὴ τῆς Κύπρου» εἶναι «τεταγμένη πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς τιμῆς τοῦ τόπου τούτου» τοῦτο καταφαίνεται τρανῶς ἐκ τῆς πορείας της, τὴν ὁποίαν **διέπει πνεῦμα γνησίως καὶ εἰς τὰ γνήσια συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἀποσκοποῦν καὶ ἐντελῶς ξένον πρὸς τὴν ὀλεθρίαν δημοκοπίαν καὶ τὴν ὀλεθριωτέραν πατριδοκαπηλείαν, ὥστε οὐδεμία νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη λόγων πρὸς ἀπόδειξιν τούτου».**

Κατὰ τὴν σύνταξιν λοιπὸν τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ὑπάρχει ἐν τῷ τόπῳ ἡ **ὀλεθρία δημοκοπία καὶ ἡ ὀλεθριωτέρα πατριδοκαπηλεία**, παρὰ τὸ διέπον αὐτὴν πνεῦμα γνησίως καὶ εἰς τὰ γνήσια συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Τὴν συκοφαντίαν ταύτην συστηματικῶς ἐπιρρίπτουσι καὶ ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ ξένοι κυβερνῆται τῆς χώρας ταύτης κατὰ πάσης ἐθνικῆς καὶ πατριωτικῆς κινήσεως ἐν τῇ νήσῳ ὁσονδήποτε γνησίας καὶ ἁγνῆς, καὶ ἡ ἐγχώριος καὶ ἑλληνόφωνος «Φωνὴ τῆς Κύπρου» ἐπιβεβαιοῖ καὶ ἐνισχύει τὴν στυγερὰν ταύτην συκοφαντίαν. Τὴν γλῶσσαν ταύτην τῆς μικροαγγλικῆς κλίκας ἐπαναλαμβάνει καὶ ἡ «Φωνὴ τῆς Κύπρου» ὡς ἀπήχησιν τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τοὺς κρατοῦντας.

Εἰς τὴν δεινὴν ταύτην συκοφαντίαν τῆς συντάξεως τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» κατὰ τῶν εὐγενεστέρων ἐκδηλώσεων τοῦ τόπου ἀπηντήσαμεν πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων εὐκόσμου συζητήσεως, δὲν πταίομεν δὲ ἡμεῖς ἂν ἀποκρούομεν τὰς καυχησιολογίας καὶ περιαυτολογίας αὐτῆς περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν της εἰς τὸν τόπον ἐπιφυλασσόμενοι καὶ διὰ τῶν πραγμάτων νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν παρὰ τῷ νοήμονι ἄλλως Ἑλληνικῷ Κοινῷ ἐπικρατοῦσαν γνώμην περὶ αὐτῆς.

Τὸν ἔλεγχον τοῦτον, αὐτὴ προκαλέσασα, θέλει ἤδη νὰ ἀποφύγῃ, καὶ αὐτὴ ὑβρίσασα καὶ συκοφαντήσασα συλλήβδην τὸν τόπον αἰτᾶται ἡμῶν ἐπὶ ὕβρει προπαρασκευάζουσα οὕτω πρόφασιν φυγῆς, ἣν ἡμεῖς βεβαίως οὔτε παρέσχομεν μέχρι τοῦδε οὔτε θὰ παράσχωμεν ἐν τῇ συνεχείᾳ τοῦ ἐλέγχου.

Πρὸς τοῦτο χαριζόμεθα ἐπανερχόμενοι ἐκτενέστερον εἰς ὅσα διὰ βραχυτάτων ἀπηντήσαμεν ἤδη χάριν φειδοῦς καὶ τῆς ἐπιεικείας καὶ ἀνοχῆς τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν καὶ τοῦ μικροῦ χώρου τοῦ φύλλου τούτου.

Ἀποκρούομεν τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ὅτι «Πρὸ τοῦ γεγονότος ὅτι θέσεις τοιαῦται, οἷαι ἡ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ βοηθοῦ του καὶ πάντων τῶν ἀποικιακῶν λεγομένων ἐμπίστων γραμματέων (*Colonial Secretaries*) προωρισμέναι διὰ τὸ καλῶς ἢ κακῶς ἐπικρατοῦν δικαίωμα τῶν κρατούντων ὑπάρχουσι διὰ τοὺς Ἄγγλους»

Γεγονὸς ὑπάρχει ὅτι ἐν πολλαῖς ἀποικίαις οἱ ὑπήκοοι μετ' ἐπιμονῆς καὶ εὐσταθείας διεκδικήσαντες τὸ δικαίωμα ἐπὶ πασῶν τῶν δημοσίων θέσεων ἐπέτυχον τούτων, καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔγχρωμοι οὗτοι καὶ μὴ διεκδικοῦντες περγαμηνὰς ἐνδόξου καὶ λαμπροῦ παρελθόντος ἀγωνίζονται καὶ κατακτῶσι κατὰ μικρὸν σταθερῶς πλείονα καὶ μείζονα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀποικιακῆς διοικήσεως.

Αἱ ἀποικιακαὶ Κυβερνήσεις, ὡς γνωστόν, δὲν ἀναμιγνύονται εἰς τὰς μεγάλας πολιτικὰς καὶ διπλωματικὰς ὑποθέσεις τῆς Μ. Βρεττανίας, ὥστε νὰ τηρῶσιν ἀπρόσιτα τὰ γραφεῖα αὐτῶν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἀποικιῶν, καὶ διὰ τοῦτο πολλαχοῦ αἱ ἀποικίαι ἠγωνίσθησαν καὶ ἐπέτυχον τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωνται καὶ εἰς τὰς μᾶλλον ἐμπιστευτικὰς θέσεις.

Ἀλλ' ὅταν ἔχομεν ἰθαγενεῖς δικαστὰς καὶ ἰθαγενεῖς ἀστυνομικούς, ὧν αἱ θέσεις εἶνε κυρίως ἐμπιστευτικαί, καὶ ἀφοῦ ζητοῦμεν τὸν διορισμὸν ἰθαγενῶν Προέδρων τῶν Δικαστηρίων, καὶ Ἐφετῶν καὶ Διοικητῶν καὶ Ἀστυνόμων διατί νὰ ἐπιδοκιμάζωμεν καὶ νὰ ἐπικροτῶμεν τὸν συστηματικὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἰθαγενῶν ἀπὸ τῆς Ἀρχιγραμματείας ἥτις χρησιμοποιεῖται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ὁρμητήριον καὶ χαλκεῖον ἄγγλων ἀποικιακῶν ὑπαλλήλων ἑτοίμων νὰ καταλάβωσι πᾶσαν παρουσιαζομένην ἢ δημιουργουμένην ἀνωτέραν θέσιν ἐπὶ λελογισμένῳ παραγκωνισμῷ καὶ τῶν ἱκανωτάτων ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ Κυβέρνησις τυγχάνουσα οἱασδήποτε ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἐγχωρίου τύπου ἐν τῇ ἀδίκῳ ταύτῃ πορείᾳ της ἐνισχύεται καὶ ἐνθαρρύνεται ἐκμεταλλευομένη, ὡς αὐτὴ γνωρίζει, καὶ τὰ ἐλάχιστα ὑπὲρ αὐτῆς ἐπιχειρήματα.

Ἐναντίον ἄρα τῶν δικαίων τῶν ἰθαγενῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς τιμῆς τοῦ τόπου ἐπολιτεύθη ἡ «Φωνὴ τῆς Κύπρου» συνηγορήσασα καὶ ἐπικροτήσασα διορισμὸν ἄδικον εἰς βάρος τοῦ Κυπριακοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπιμένει ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» διερωτῶσα τίνα στάσιν ἐτήρησεν ὁ «Κυπριακὸς Φύλαξ» ἐπὶ τῷ διορισμῷ βοηθοῦ Ἀρχιγραμματέως τοῦ κ. Ζαρτὶν, ἐπὶ τῆς Ἁρμοστείας τοῦ Σὶρ Καρόλου Κὶγκ Χάρμαν;

Ἠδύνατο ἡ «Φωνὴ τῆς Κύπρου» νὰ ἐλέγξῃ ἡμᾶς ἔχουσα παρ' ἑαυτῇ τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» ἐὰν ἐτήρησεν οὗτος στάσιν ἀντίθετον πρὸς τὴν κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Χ. Λούκατς. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Ζαρτὶν διέλαθεν ἡμᾶς καὶ διὰ τῆς ἐρεύνης ἡμῶν εὕρομεν ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς δύο λόγους· α') ὁ κ. Ζαρτὶν φέρεται ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 2)11 τῷ 1910 ὅτι διωρίσθη Γ' τάξεως ὑπάλληλος ἐν τῇ Ἀρχιγραμματείᾳ καὶ τῇ 1)12 1912 προήχθη εἰς βοηθὸν Ἀρχιγραμματέως, διανύσας τὴν συνήθη ἱεραρχικὴν κλίμακα, β') κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἡ σύνταξις τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» διέτρεχε τὴν νῆσον δι' ὑπόθεσιν ἥτις βεβαίως θὰ ἐχαρακτηρίσθη ὡς **ὀλεθρία δημοκοπία καὶ ὀλεθριωτέρα**

πατριδοκαπηλεία ὑπὸ τῶν γνωστῶν τῇ «Φωνῇ τῆς Κύπρου» κυβερνητικῶν κύκλων, ἀλλὰ καὶ τότε ἂν ἐγχώριος ἐφημερὶς ἐπεκρότει τὸν διορισμὸν καὶ περιήρχετο εἰς γνῶσιν ἡμῶν θὰ ἐθεωρῶμεν καθῆκον νὰ ἀποδοκιμάσωμεν αὐτόν.

Ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ζητήσωμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ὅτι τοσοῦτον διεθέσαμεν χῶρον εἰς θέμα ὅπερ ἡ σύνταξις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ὑπεβίβασεν ἀπὸ τῆς περιωπῆς του καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ ἐπαναφέρωμεν αὐτὸ εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν, ὥστε οὐδεμίαν αὕτη νὰ ἔχῃ πρόφασιν φυγομαχίας.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΝ ΝΙΓΡΙΤΑ ΚΑΙ ΣΟΥΜΠΙΣΚΟ

Πρῶτος ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ λονδινείου «Χρόνου» ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐτηλεγράφησε λεπτομερείας περὶ τῆς τριημέρου μάχης μεταξὺ Ἑλληνικοῦ καὶ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀνεδημοσιεύθησαν αὗται ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ.

Λαβόντες ἐπιστολὴν πρό τινος ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων παρὰ προσώπου οὗτινος δι' εὔλογον αἰτίαν ὀφείλομεν νὰ παρασιωπήσωμεν τὸ ὄνομα, δυναμένου δὲ νὰ γνωρίζῃ τὰ καθ' ἕκαστα, δημοσιεύομεν ὧδε τὰς σχετικὰς περικοπάς:

«Περὶ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου σῶμα βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἐκ 500 ἀνδρῶν ἀνεχώρησεν ἐκ Σερρῶν καὶ μεταβὰν εἰς Νιγρίταν μετὰ θερμῶν παρακλήσεων τῶν ἀξιωματικῶν του ἐζήτησε νὰ τῷ δοθῇ ἄδεια νὰ φιλοξενηθῇ ἐπὶ μίαν μόνον νύκτα.

Μόλις ὅμως τῷ ἐπετράπη ἡ εἴσοδος εἰς τὴν πολίχνην, εἰσῆλθε καὶ διηυθύνθη εἰς τὸ κέντρον καὶ κατέλαβε τὸ κεντρικώτερον δημόσιον κτίριον καὶ ἐγκατέστη ἐν αὐτῷ.

Καίτοι ἡ διαγωγὴ τῶν Βουλγάρων ἀξιωματικῶν ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ὑπῆρξεν αἰσχρά, οἱ ἰδικοί μας παρέβλεψαν καὶ τοὺς μετεχειρίσθησαν μετὰ πάσης τῆς πρὸς συμμάχους ὀφειλομένης συμπεριφορᾶς καὶ λεπτότητος.

Τὴν λεπτότητα ὅμως καὶ ἀνοχὴν τῶν ἡμετέρων οἱ σύμμαχοι ἐξέλαβον ὡς ἔνδειξιν ἀδυναμίας καὶ συνεπῶς ἠθέλησαν νὰ ἐπωφεληθῶσι προβάλλοντες εἰς πραξικόπημα.

Μετὰ δεκαπέντε περίπου ἡμέρας ἕτερον σῶμα ἐκ 500 Βουλγάρων στρατιωτῶν ἐξεκίνησε τῶν Σερρῶν φέρον μεθ' ἑαυτοῦ καὶ 2 τηλεβόλα Κρούπ.

Ἐν τῇ πορείᾳ του συνήντησε λόχον Ἑλληνικὸν πεζικὸν ὑπὸ τὸν λοχαγὸν κ. Γαργαλίδην, ὅστις ἐζήτησεν, ὡς εἰκός, ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ ὁδηγοῦντος τὸ Βουλγαρικὸν σῶμα ἀξιωματικοῦ καὶ διὰ τρόπου λεπτοῦ καὶ εὐσχήμου ὑπέδειξεν ὅτι ὀφείλει νὰ ἀνακόψῃ τὴν περαιτέρω πορείαν του.

Ὁ Βούλγαρος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ὁ διοικῶν τὸ σῶμα τοῦτο ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει ἐντολὴν παρὰ τῶν βουλγαρικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἐν Σέρραις νὰ μεταβῇ εἰς Τσάγεζι καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν Σερρῶν διερχομένην καὶ διὰ χωρῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ βίαν ἐν ἀνάγκῃ μεταχειριζόμενος.

Ἀπέναντι τῆς προκλήσεως ταύτης ὁ Ἕλλην λοχαγὸς ἐτόνισε πρὸς τὸν Βούλγαρον ἀξιωματικὸν ὅτι ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐπιστρέψῃ **ὅθεν** ἦλθεν, ἄλλως θὰ τὸν βιάσῃ πρὸς τοῦτο διὰ τῶν ὅπλων.

Ὁ Βούλγαρος ἀξιωματικὸς ἐννοήσας ὅτι ἡ αὐστηρὰ αὕτη στάσις τοῦ Ἕλληνος συναδέλφου του δὲν ἦτο ἁπλῆ ἀπειλή, ἀλλὰ προοίμιον πολὺ δυσαρέστους διὰ τὸ βουλγαρικὸν σῶμα ἐνεργείας, μετέβαλεν ὕφος καὶ παρακλητικῶς ἐζήτησεν ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του ἵνα ζητήσῃ νέας ὁδηγίας παρὰ τῶν ἐν Σέρραις ἀνωτέρων του ὑποσχόμενος, ἐπὶ τῇ στρατιωτικῇ του τιμῇ, νὰ μὴ προβῇ εἰς οὐδεμίαν ἐπιχείρησιν πρὸ τῆς παρελεύσεως 48 ὡρῶν. Ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς ἐδέχθη τοῦτο καὶ παρέμεινεν ἑκάτερος εἰς τὴν θέσιν του μέχρι τῆς ἀφίξεως νεωτέρων πρὸς τοὺς Βουλγάρους διαταγῶν.

Παρὰ τὰ συμπεφωνημένα ὅμως δὲν εἶχον παρέλθει 20 ὧραι, καὶ οἱ Βούλγαροι κατὰ τὴν συνήθειάν των, παρασπονδοῦντες ἔβαλον κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν θέσεων τὰς πρώτας ὀβίδας διὰ τῶν παλαιῶν Κρούπ τηλεβόλων των νομίσαντες ὅτι θὰ ἐξεφόβιζον οὕτω τοὺς ἡμετέρους καὶ θὰ ἐπετύγχανον τὴν κατάληψιν τῆς Νιγρίτας[1] διὰ πραξικοπήματος.

Ὑπελόγισαν ὅμως κακῶς, διότι εἰς τὴν δολίαν καὶ ἀντιστρατιωτ. ταύτην ἐπίθεσιν ἀπήντησαν οἱ Ἕλληνες διὰ πυρὸς ἀποφασιστικοῦ καὶ ἤρξατο οὕτω σφοδρὰ μάχη, ἧς τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ν' ἀποκρουσθῶσιν οἱ Βούλγαροι εἰς μεγάλην ἀπὸ τῆς Νιγρίτης ἀπόστασιν καὶ νὰ κινδυνεύσωσι νὰ χάσωσιν οὗτοι καὶ τὰ τηλεβόλα των, ἅτινα ὡρισμένως θὰ περιέπιπτον εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, ἂν δὲν ἐδέχετο ὁ ἐν Σέρραις διοικητὴς τοῦ 3ου Ἱππικοῦ Συντάγματος κ. Καραμαλίκης κατόπιν ἐγγράφου παρακλήσεως τοῦ ἐκεῖθι Βουλγάρου στρατηγοῦ ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἀνώτερον Ἕλληνα ἀξιωματικὸν καὶ παρακαλέσῃ τὸν διοικοῦντα τὰς ἐν Νιγρίτῃ Ἑλληνικὰς δυνάμεις κ. Μιχαλόπουλον Συνταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ νὰ παύσῃ τὸ πῦρ καὶ τὴν καταδίωξιν.

Ὁ κ. Καραμαλίκης ἐνήργησεν οὕτω διότι αἱ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις καταδιώκουσαι τοὺς Βουλγάρους θὰ εἰσήλαυνον εἰς Σέρρας καὶ ἐκεῖ θὰ συνεκρούοντο αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ Βουλγαρικαὶ δυνάμεις, καὶ αἱ συνέπειαι τῆς συγκρούσεως θὰ ἦσαν ἀνυπολόγιστοι.

Ἔκτοτε τὰ πράγματα παραμένουν στάσιμα. Οἱ Βούλγαροι φεύγοντες διέβησαν τὸν Στρυμόνα (Καρασοῦ) καὶ κατεσκήνωσαν παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην, οἱ ἡμέτεροι δὲ κατηυλίσθησαν παρὰ τὴν δεξιάν, καὶ κατέναντι τῶν Βουλγάρων. Ἐν τῷ μεταξὺ διωρίσθη ἐπιτροπὴ ἐξ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἀξιωματικῶν πρὸς ἀνάκρισιν καὶ τιμωρίαν τῶν ὑπαιτίων τῆς συγκρούσεως ταύτης.

Ἐφονεύθησαν Ἕλληνες δεκαπέντε καὶ τραυματίαι ἱκανοί, βουλγάροι δὲ κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἰδίων 80-90 ἐφονεύθησαν καὶ πλεῖστοι ἐπληγώθησαν.

— **Συγκρούσεις Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων εἰς Σούμπισκον.**

— **Ἡ πρώτη βολὴ Κυπρίου ἐθελοντοῦ κατὰ Βουλγάρων.**

Αἱ συμπλοκαὶ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων εἰς Σούμπιτσκο ἐν καιρῷ ἐγνώσθησαν δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ ἀττικῷ τύπῳ. Λεπτομέρειαι ὅμως ἄγνωστοι ἐκτίθενται ἐν ἐπιστολῇ Κυπρίου ἐθελοντοῦ τοῦ ἐκ Λευκωσίας φοιτητοῦ τῆς ἰατρικῆς κ. **Ἰωάν. Χ. Κολλιανδρῆ**, τοῦ 6 λόχου τοῦ 16ου Συντάγματος τῆς 5ης Μεραρχίας, καθ' ἣν ἔβαλεν οὗτος τὴν πρώτην βολὴν κατὰ Βουλγάρων ἀνταρτῶν.

Ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα ἐκ 50 ἀνδρῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Ι. Κολλιανδρῆς, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἀνθυπολοχαγοῦ μετέβαινον πεζῇ εἰς χωρίον Πεζάρσκου ἑπτὰ ὥρας ἀπὸ τῶν Βοδενῶν καὶ ἐπὶ τῆς κλιτύος ὄρους κείμενον, πρὸς καταδίωξιν Βουλγάρων ἀτάκτων λυμαινομένων τὰ μέρη ἐκεῖνα διὰ βίας καὶ ἁρπαγῆς. Τοὺς Βουλγάρους εὗρον ἐκεῖ ὠχυρωμένους ἐντὸς οἰκίας τινὸς καὶ περικυκλώσαντες τοὺς προσεκάλεσαν νὰ παραδοθῶσιν· οὗτοι ἀπήντησαν ὅτι θὰ ἀνθίσταντο μέχρις ἐσχάτων. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα δι' ἐφόδου καὶ ἄνευ πυροβολισμοῦ παρεβίασε τὴν θύραν καὶ συνέλαβε τοὺς ἀντάρτας, καὶ ἔδεσεν, ἀνεῦρε δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ ἄφθονα τρόφιμα, 9 μάουζερ καὶ μαρτίνη καὶ μίαν χειροβομβίδα. Ἐκεῖθεν τὸ Ἑλληνικὸν ἀπόσπασμα τὴν νύκτα ἐξεκίνησε διὰ τὸ χωρίον Στρέσινα 2 ὥρας ἀπέχον τοῦ ἐρημένου, καὶ κατεχομένην ὑπὸ δυνάμεως Ἑλληνικῆς ἐκ 15 ἀνδρῶν. Διανυκτερεύσαντες ἐκεῖ τῇ ἐπιούσῃ ἀνεχώρησαν διὰ Σούμπισκον (9 Φεβρ.) μετὰ τῶν βουλγάρων αἰχμαλώτων καὶ μετὰ πορείαν ἐξάωρον ἀφίκοντο ἐκεῖ.

Ἐκεῖ συνήντησαν περιπολίαν δύο βουλγάρων στρατιωτῶν καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῆς πρώην βούλγαρος διδάσκαλος προέτεινε τὸ ὅπλον, τοῦθ' ὅπερ ἠνάγκασε τοὺς ἡμετέρους νὰ ἀντιπροτείνωσι τὰ ὅπλα καὶ ἀνέμενον διαταγὴν ἵνα πυροβολήσωσιν, ἀλλ' οἱ βούλγαροι ἔφυγον, ἵνα μετά τινα λεπτὰ ἐπανέλθωσι 36 ἐν ὅλῳ βούλγαροι μεθ' ὁρμῆς καὶ ἐφ' ὅπλου λόγχην ἀλαλάζοντες κατὰ τῶν ἡμετέρων. Οἱ Ἕλληνες στρατιῶται πρὸ τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης ἐπιθέσεως ἠραιώθησαν καὶ ἔλαβον θέσεις πρὸς ἄμυναν, οἱ δὲ Βούλγαροι ἐπεχείρησαν νὰ ἁρπάσωσιν ἐκ τοῦ φρουραρχείου τοὺς τοποθετηθέντας ἐκεῖ βουλγάρους αἰχμαλώτους, ἀλλ' ὁ φρουρὸς ἐφύτευσε μίαν σφαῖραν εἰς τὸ στῆθος τοῦ πρώτου βουλγάρου καὶ κατέβαλεν αὐτὸν ἄπνουν. Τοῦτο ἐγένετο σύνθημα τῆς ἀντεπιθέσεως τῶν ἡμετέρων καθ' ἣν ὁ Κύπριος ἐθελοντὴς τὴν πρώτην βολήν του ἔβαλε κατὰ βουλγαρικῆς ὁμάδος κατὰ τὴν βραχεῖαν ἀντίστασιν αὐτῆς. Ἀλλ' οἱ βούλγαροι ταχέως ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ὑψοῦντες τὰς χεῖρας καὶ ζητοῦντες συγγνώμην παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀναφωνοῦντες **«Νέμα»**.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐφονεύθη ὁ στρατιώτης Τάγκαλος, 25ετὴς ξανθὸς καὶ ἀρρενωπὸς νέος καὶ 7 βούλγαροι, οἱ δὲ λοιποὶ συλληφθέντες καὶ ἀφοπλισθέντες, ἀφέθησαν κατόπιν ἐλεύθεροι ἐπὶ ἀπειλῇ θανάτου ἐὰν ἤθελον διαπράξει οἱανδήποτε ἑφεξῆς παρανομίαν.

1) Σ. Σ. Κ. Φ. Ἡ Νιγρίτα κεῖται 4 ὥρας δυτικῶς τῶν Σερρῶν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀριπρεπὴς μεταξὺ τοσούτων στεφάνων ἐγένετο ὁ τῆς Κύπρου, φέρων τὴν ἐπιγραφὴν **«ἡ Κύπρος τῷ βασιλεῖ αὐτῆς»** *κατέθηκε δ' αὐτὴν ἐπὶ τῆς Σεπτῆς Σοροῦ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Μελέτ. Μεταξάκης.*

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ ἐκπαιδ. Συμβούλιον συνεδριάσαν τῇ π. Τρίτῃ ἐνέκρινεν ἐν πρώτοις τὸ ἑπόμενον ψήφισμα.

«Τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐρωτηθὲν ἐὰν συγκατατίθεται ὅπως ἀποσταλῇ εἰδικὸς πραγματογνώμων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐν Κύπρῳ, δηλοῖ ὅτι δὲν ἐνίσταται καὶ εἶνε διατεθειμένον νὰ συναντήσῃ καὶ συμβουλευθῇ αὐτόν, δηλοῦν ὅμως ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ δεχθῇ οἱανδήποτε ἀνάμιξιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ σχολ. πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας».

Ἀπέρριψε τὰ παρανόμως ἐπιβληθέντα σχολικὰ τέλη εἰς τινας Μονὰς καὶ Μετόχια, ἄλλας ἐφέσεις ἀπέρριψε καὶ ἄλλας ἀπεδέξατο, ἄλλας δὲ παρέπεμψεν αὖθις εἰς τοὺς οἰκείους διοικητάς, ἀπήλλαξε τὸν Ι. Ναὸν Φανερωμένης τῆς ἐπιβαρύνσεως £48.12.0 πρὸς ταῖς £300 ἃς πληρώνει ὡς τέλη σχολικὰ καὶ παρέπεμψεν εἰς τὸν Ἐντ. Δικηγ. τοῦ Στέμματος ὅπως ἐξευρεθῇ νόμιμον μέσον πρὸς ἀναπλήρωσιν ἄλλοθεν τῆς ἐλαττώσεως ταύτης.

Τὰ σχολ. τέλη Λαπήθου θὰ καταβληθῶσιν ὡς κατενεμήθησαν ὑπὸ τῆς οἰκείας χωριτ. Σχολ. Ἐπιτροπείας.

Ἐπειδὴ ἐξαιρετικῶς φέτος οὐδεμία ἐγένετο αὔξησις τῆς Σχολ. χορηγίας, δὲν ὡρίσθη αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σχολείων.

Ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ ἐνορίαι Λαπήθου Ἁγ. Παρασκευῆς καὶ Ἁγ. Ἀναστασίας διατηρῶσιν ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῇ πρώτῃ ἀρρεναγωγεῖον μετὰ 2 διδασκάλων καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐν παρθεναγωγεῖον.

Ἐψηφίσθησαν αἱ χορηγίαι ὡς ὑπεβλήθησαν τὴν 1ην ἑξαμηνίαν τοῦ 1912—13.

Ἐνεκρίθη, κατ' εἰσήγησιν τοῦ Δρος Σὶρ Ρ. Ρῶς ἵνα οἱ διδάσκαλοι δίδωσιν εἰς μαθητὰς πάσχοντας ὑπὸ ἑλειογενῶν πυρετῶν ἐπὶ δεκαπενθήμερον κινίνην, χορηγουμένην δωρεὰν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀπομακρύνωσι δὲ τῶν σχολείων μαθητὰς πάσχοντας ὑπὸ μολυσματικῶν ἢ μιασματικῶν νοσημάτων τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ οἰκείου Ἐπαρχ. ἢ ἀγροτ. ἰατροῦ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Καθηγητὴς Σὶρ **Ρ. Ρῶς**, *μετ' ἐπισταμένας μελέτας καὶ ἐρεύνας περὶ τῆς ἑλονοσίας ἐν Κύπρῳ θὰ ποιήσηται διάλεξιν ἐπιστημονικὴν ἐν τῷ θεάτρῳ Παπαδοπούλου περὶ τῶν ἑλειογενῶν πυρετῶν αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 4. 30 μ. μ.*

Ὁ Σὶρ Ρ. Ρῶς, ὡς ἐγράψαμεν ἄλλοτε, ἔχει λάβει τὸ βραβεῖον Νόμπελ διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἰατρικὴν Ἐπιστήμην ἐξαιρέτους ὑπηρεσίας του καὶ ἡ ἐπίσκεψις του ἔσται μέγα εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εὐεργέτημα.

ΑΔΙΚΗΜΑ ΣΚΛΗΡΟΝ ΚΑΘ' ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Οἱ ἰθαγενεῖς ὑπάλληλοι ἠδικήθησαν συστηματικῶς καὶ παρηγκωνίσθησαν πάντοτε ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως καίτοι οὗτοι παρέχουσι τὰς ἐπιπονωτέρας καὶ πραγματικωτέρας ὑπηρεσίας, ἀδικοῦνται δὲ σήμερον πολλῷ μᾶλλον μὴ τυγχάνοντες μετ' ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπὸ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τοῦ βίου ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν.

Ὑπὲρ πάντας ὅμως σκαιῶς καὶ σκληρῶς ἠδικήθησαν οἱ κ.κ. Πρωτοκολληταὶ τῶν Δικαστηρίων οἵτινες ὅλως ἀδικαιολογήτως ἐστερήθησαν τῶν ἐκτάκτων προσόδων, ὧν τινες ἀνήρχοντο καὶ μέχρι 100 λιρῶν, καὶ διὰ ταύτης ἡ Κυβέρνησις δὲν ηὔξανε τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἀναγνωρίζουσα αὐτὰς τρόπον τινὰ ἀναπόσπαστον τῆς μισθοδοσίας των μέρος.

Τὴν θέσιν πρωτοκολλητοῦ ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον διὰ ταῦτα ἱκανώτατοι ὑπάλληλοι, παριδόντες ἄλλας θέσεις ἐπιδεικτικὰς μεγαλειτέρας προαγωγῆς καὶ τὸν βίον καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐρρύθμισαν πρὸς τὸν τακτικὸν μισθὸν καὶ τὰς ἐκτάκτους ἀπολαβάς. Διὰ τῆς τελευταίας ὅμως τροποποιήσεως ἀφαιροῦνται οὗτοι σημαντικὸν ποσόν, ἀνθ' οὗ λαμβάνουσιν ἀσήμαντον αὔξησιν καὶ συμβαίνει εἰς αὐτοὺς νὰ ἐλαττωθῶσι σπουδαίως αἱ πρόσοδοί των ἀντιθέτως πρὸς τὰς μεγάλως αὐξηθείσας βιωτικὰς ἀνάγκας, ὡς ἐβεβαιώθη καὶ παρεδέχθη ἡ ἐπὶ τοῦτο διορισθεῖσα Ἐπιτροπεία.

Οἱ πρωτοκολληταὶ δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσι μισθὸν ἴσον πρὸς τὸν τοῦ Παρέδρου Δικαστοῦ, διότι τοιοῦτοι προήχθησαν ἀπὸ τῆς τάξεως αὐτῶν καὶ εὐδοκιμοῦσιν, ὑπάρχουσι δὲ οἱ πλεῖστοι κεκτημένοι ἴσα τοὐλάχιστον πρὸς τοὺς κ.κ. Παρέδρους προσόντα.

Ἡ ἄδικος ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο πολὺ βεβιασμένη καὶ ἀποτελεῖ κακοπιστίαν αὐτῆς πρὸς τοὺς ὑπηρετοῦντας πολλαχῶς αὐτήν, καὶ δικαιοῦνται νὰ προσδοκῶσιν οὗτοι καὶ τὸ Κοινὸν ὅτι ἡ ἀνωτάτη δικαστικὴ ἀρχὴ δὲν θὰ ἀνεχθῇ τοιοῦτον ἀδίκημα καὶ καθῆκόν της θὰ θεωρήσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ τοῦτο.

ΚΥΒΕΡΝΗΤ. ΜΕΡΟΛΗΨΙΑ

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐπὶ τῆς Ἁρμοστείας τοῦ Σὶρ Γκοῦλδ Ἄδαμς τὸ πρῶτον ἔμεινε στάσιμος ἡ χορηγία εἰς τὴν Δημοτ. Παιδείαν, ἐνῷ ἡ πίστωσις διὰ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ηὐξήθη ἀπὸ £ 300 εἰς £ 450, καὶ τὸ μέγιστον μέρος αὐτῆς ἀπορροφᾷ ἡ Σχολὴ Νιοῦχαμ.

Ἐντούτοις εἰς τὸ Π. Γυμνάσιον, εἰς τὴν Ἐμπορ. Σχολήν, εἰς τὸ Πλῆρες Παρθεναγωγεῖον ἐν Λευκωσίᾳ, ἐν Λάρνακι καὶ Λεμεσῷ διδάσκεται ἡ ἀγγλικὴ καὶ οὐδ' ὀβολὸς παρέχεται εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια ταῦτα, καὶ μόνον εἰς δημοδιδασκάλους ἐπιχειροῦντας νὰ διδάσκωσι τὴν ἀγγλικὴν εἰς δημοτικὰ σχολεῖα, πρὸς διαστροφὴν τῆς ἐθνικῆς γλώσσης τῶν ἀγροτῶν.

Η ΕΠΑΝΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Δίκαια κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε τὰ σφοδρὰ παράπονα τοῦ Λευκωσιατικοῦ Κοινοῦ κατὰ τῆς γενομένης ἐπανεκτιμήσεως τῆς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας ἥτις πολλάκις καταντᾷ ἀδικωτάτη.

Ἐντούτοις ὑπάρχει ἀσφαλὴς τρόπος ἐπανορθώσεως, ἐὰν οἱ ἀδικηθέντες δὲν περιορισθῶσιν εἰς ἁπλᾶς διαμαρτυρίας ἀλλὰ ζητήσωσι τὸ δίκαιον αὐτῶν.

Τὸ 22. ἄρθρ. τοῦ περὶ ἐπανεκτιμήσεως Νόμου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Πᾶσα οὕτως ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν συμφωνηθεῖσα ἐκτίμησις θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ὁριστική, ἐκτὸς ἐάν, **ἐντὸς τριῶν μηνῶν** ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως τῆς γνωστοποιήσεως ὁ ἰδιοκτήτης τῆς περιουσίας ἢ ὁ Προϊστάμενος Κτηματολογικὸς ὑπάλληλος αἰτήσῃ παρὰ τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἰδιοκτησία νὰ ὁρίσῃ τοῦτο τὴν ἐκτίμησιν.»

Ἡ προσφυγὴ αὕτη εἰς τὸ Δικαστήριον οὐδεμίαν ἀπαιτεῖ δαπάνην, πιστεύομεν δὲ ὅτι γραφεῖα δικηγορικὰ θὰ ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισιν τῶν πολιτῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δωρεάν.

ΑΦΙΞΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥ

Διὰ τοῦ Συμβατικοῦ τῆς π. Πέμπτης ἐπανέκαμψεν ἐπ' ἀδείᾳ ἀναρρωτικῇ ὁ ἐκ τῶν πρώτων τραυματιῶν τοῦ ἐν Ἠπείρῳ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐθελοντὴς καὶ φοιτητὴς τῆς Νομικῆς κ. Π. Μαυρομιχάλης ἐκ Στροβόλου, φέρων δύο πληγὰς ὑπὸ ὀβίδος κατ' ἀμφοτέρας τὰς κνήμας, μήπω ἐπουλωθείσας ἐντελῶς.

Τὸν εὐγενῆ καὶ γενναῖον τῆς Πατρίδος στρατιώτην χαιρετίζομεν ὑποκαρδίως καὶ συγχαίρομεν τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ.

ΚΥΠΡΙΟΣ ΓΕΩΠΟΝΟΣ

Μετὰ σπουδὰς ἐμβριθεῖς καὶ ἐπιμελεστάτας ἓν μὲν ἔτος ἐν Ἰταλίᾳ, τέσσαρα δὲ ἔτη ἐν τῇ πεφημισμένῃ Γεωπονικῇ Σχολῇ τοῦ Μομπελιέ, ἐν Γαλλίᾳ, ἔτυχε διδακτορικοῦ διπλώματος περὶ τὰ Γεωπονικὰ μόλις εἰκοσιδιετὴς ὁ ἐκ Λευκωσίας ἐπιμελέστατος νέος κ. Πολύκαρπος Χ. Κλόκαρης, ἀδελφὸς τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν γεωπόνου κ. Ἀντ. Κλόκαρη. Τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα πεποίθαμεν ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ νέου ἐπιστήμονος, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ κ. Φοῦμης ἐπιδιώκει τὴν συγκρότησιν πεφωτισμένου προσωπικοῦ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Κυρηνείας κ. Πρὸς ἡ Ἐπιτροπεία ἀπέστειλε προσκλητήριον διὰ τὸ Μνημόσυνον **«ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων»**. *Ὁ κ. Πρὸς ἐπέστρεψε τὸ προσκλητήριον μετὰ τῆς ὑποσημειώσεως «δὲν θὰ προσέλθω εἰς τὸν Μνημόσυνον* **ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος»**.

Πρὸς τὸν Πρωτοκολλητὴν δὲ κ. Κασσιλιὰν ἐνετείλατο ἵνα εἴπῃ πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν ὅτι **«Βασιλέα ἔχουσι τὸν Σουλτᾶνον»**.

Πᾶν σχόλιον περιττεύει.

ΑΡΧΙΕΡΑΤ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Αὔριον ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θὰ ἱερουργήσῃ ἐν τῷ Ι. Ναῷ Χρυσαλινιωτίσσης.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Αὔριον ἐν τῷ Ι. Ναῷ Ἁγ. Ἀντωνίου θὰ κηρύξῃ τὸν θεῖον λόγον ὁ Πανοσιολ. Ἔξαρχος τοῦ Π. Τάφου κ. Δαμασκηνός.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ κάτωθι εὐσεβάστως ὑπογεγραμμένοι καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τὸ Σεβαστὸν Κοινὸν τῆς Κύπρου ὅτι ἱδρύσαμεν σχολὴν Κωφαλάλων ἐν Λευκωσίᾳ εἰς συνοικίαν Ἁγ. Ἰωάνου παραπλεύρως τῆς προτεσταντικῆς ἐκκλησίας ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ διδάσκωνται Κωφάλαλοι νὰ ὁμιλῶσιν, νὰ γράφωσιν καὶ νὰ ἀναγινώσκωσι. Ὁ ἕτερος τῶν διδασκάλων τῆς ἄνω ῥηθείσης σχολῆς ἐχρημάτισε τοιοῦτος ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀλλαχοῦ.

Οἱ ἄποροι θὰ διδάσκωνται δωρεάν.

Οἱ διδάσκαλοι Κωφαλάλων

Φουὰτ ἐφ.

Χρ. Ἱερωνυμίδης.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν τῶν βαφέων καὶ τοῦ λοιποῦ Κοινοῦ ὅτι ἀγοράσας πάντα τὰ χρώματα ποιγιάδων τοῦ Καταστήματος τοῦ μακαρίτου Γιάγκου Γεωργιάδου (Μουμτζῆ), λινέλαια, βερνίκια, καὶ λοιπὰ συναφῆ εἰς τὴν βαφικὴν ἐργασίαν πωλῶ ταῦτα εἰς τὸ κατάστημά μου κατὰ τὴν ὁδὸν Ταβερνῶν ἀντὶ πολὺ χαμηλῶν τιμῶν.

Γρηγόριος Φιλιππίδης.

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ»

ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν παραπλεύρως τοῦ Ὑποδηματοποιείου Χ'' Γαβριὴλ Μιχαηλίδου.

Η ΣΛΑΥΙΚΗ ΙΔΕΑ ΚΑΙ Ο ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Η «ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ»

Ἡ ἐφημερὶς «Βουλγαρία» ἡμιεπίσημον ὄργανον τοῦ κ. Δάνεφ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ Σλαυϊκὴ ἰδέα καὶ ὁ Βαλκανικὸς Σύνδεσμος» γράφει ὅτι ἡ Σλαυϊκὴ ἀλληλεγγύη δὲν περικλείει ἐν ἑαυτῇ ἐπίθεσιν καὶ ἀνταγωνισμὸν ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων.

Εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου συνετέλεσεν οὐ μόνον τὸ φυλετικὸν συναίσθημα μεταξὺ τῶν Βουλγάρων, Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ συναίσθησις τῆς ἀνάγκης κατά τε τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ μετ' αὐτὸν τοῦ τετάρτου συμμάχου, τῆς Ἑλλάδος, ἥτις καὶ ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως καὶ λόγῳ συμφερόντων τυγχάνει ἐγγὺς πρὸς ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐν τῇ εὐρείᾳ Σλαυϊκῇ καρδίᾳ ἐπὶ τῶν καλῶς νοουμένων Σλαυϊκῶν συμφερόντων ὑπῆρχε καὶ θὰ ὑπάρχῃ θέσις τιμητική. Διὰ τοῦ πολέμου ἐπιδιώκετο οὐ μόνον ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ δυνατὸν μείζων ἐθνικὴ ἀποκατάστασις τῶν λαῶν. Τοῦτο ἰσχύει δι' ὅλους τοὺς συμμάχους.

Πρὸς τοῦτο συνεβλήθησαν διὰ συμφωνιῶν, ὅπου δὲ δὲν ἐγένοντο τοιαῦται κατὰ τὴν διανομὴν θὰ ἐπικρατήσωσιν οἱ λόγοι περὶ ἐθνικῆς ἑνώσεως, ἐφ' ὅσον εἰς τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα ἡ γεωγραφικὴ θέσις ἢ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον ὡρισμένου τμήματος.

— **Ἡ ἀνάγκη τοῦ μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνδέσμου.**

Ὅπως ἡ Ρωσσία αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ μετὰ τῆς Γαλλίας συνδέσμου καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν φιλίας, οὕτω καὶ ἡμεῖς βλέπομεν τὴν ἀνάγκην τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὡς μέλους ἀναποφεύκτου, ἥτις δι' ἡμᾶς κέκτηται τόσον μείζονα ἀξίαν καθόσον εἶνε Κράτος θαλάσσιον.

Ὅπως ἐπίσης ἡ Γαλλία κρατύνεται καὶ προσλαμβάνει αὔξησιν τοῦ κύρους της ἐν τῷ μετὰ τῆς Ρωσσίας συνδέσμῳ οὕτω καὶ ἡ ἡμετέρα σύμμαχος Ἑλλὰς συνδεδεμένη μεθ' ἡμῶν τῶν Σλαύων, θὰ δυνηθῇ νὰ τύχῃ παντὸς εὐνοϊκοῦ ὅρου ταχείας προαγωγῆς, χωρὶς ἡμεῖς νὰ εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀποξενωθῶμεν τῶν κοινῶν ἡμῶν Σλαυϊκῶν πόθων, διότι καθὼς ἡ Ρωσσία οὕτω καὶ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ διατελῶμεν μεμονωμένοι. Μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἠδυνήθημεν νὰ διεξαγάγωμεν ἄνευ μεγάλου κινδύνου μέχρι τέλους τὸ ἀρξάμενον κοινὸν ἔργον. Μετ' αὐτῆς ἐν συνδέσμῳ, ἡμεῖς καὶ αὐτή, θὰ ἔχωμεν νὰ διαφυλάξωμεν τὰ Ἐθνικά, πολιτειακὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἐφεξῆς δὲ ὁ Σύνδεσμος ἐπιβάλλεται τόσον μᾶλλον, καθόσον εἰς ἕκαστον τῶν Συμμάχων Κρατῶν θὰ συμπεριλαμβάνονται, ποῦ μὲν πλειότεροι, ποῦ δὲ ὀλιγώτεροι ὁμόφυλοι τοῦ ἑτέρου Κράτους. Διὰ δὲ τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μειονοτήτων τούτων θὰ δεήσῃ εἰς ὅλα τὰ Σύμμαχα Κράτη νὰ παραχωρηθῶσιν αὐτοῖς δικαιώματα ἀσφαλίζοντα τὴν Ἐθνικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΕΝ ΒΑΤΥΛΗ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Κοινοῦ, τοῦ Γεωργικοῦ μάλιστα κόσμου καὶ τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μου ὅτι εἰς τὸ Σιδηρουργεῖον ἡμῶν ἐν Βατυλῇ ἤρξατο ἡ κατασκευὴ σιδήρων ἀλακατίων παντὸς εἴδους.

Κατεσκευάσαμεν καὶ ἐτοποθετήσαμεν μέχρι τοῦδε ἱκανὰ ἀλακάτια καὶ ἀπέδωσαν ταῦτα ἀποτελέσματα ἐντελῶς ἴσα πρὸς τὰ ἐκ τῶν ἀρίστων σιδηρουργείων τῆς Λευκωσίας προμηθευόμενα.

Αἱ τιμαὶ εἶνε συγκαταβατικαὶ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε καὶ κατὰ δόσεις συμπεφωνημένας.

Ἀνδρέας Λουκᾶ
σιδηρουργός.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Χ. ΠΑΠΑ'Ι'ΩΑΝΝΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Ἐνορία Ἁγ. Ἀντωνίου)

Δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ οἰκίᾳ του παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἁγ. Ἀντωνίου καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9—11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 1—3 μ. μ.

Τὴν μεταμεσημβρίαν ἑκάστης Τρί- δωρεάν. 8—10

Η ΚΗΔΕΙΑ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄

Ἀπὸ τῆς Πέμπτης 14 Μαρτίου ὁ σεπτὸς νεκρὸς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α΄ ἐξετέθη εἰς προσκύνημα ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ καὶ ὁλόκληρος ὁ λαὸς τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης καὶ μυριάδες ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν παρήλασαν ἐν εἰλικρινεῖ πένθει πρὸ αὐτοῦ.

Τῇ προπαρελθούσῃ Τετάρτῃ 20 Μαρτίου ἐγένετο ἡ κηδεία τῆς Σεπτῆς σοροῦ Του.

Ὁ παραταχθεὶς στρατὸς φέρων τὰς σημαίας του διατρήτους ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν καὶ μόλις καταλιπὼν νικηφόρος τὰ ἔνδοξα πεδία τῶν μαχῶν ἀνήρχετο εἰς 30,000 πλὴν τῶν ξένων ναυτικῶν ἀγημάτων ὅλων τῶν Μ. Δυνάμεων. Ἡ Δ΄ Μεραρχία ἡ ἐπικληθεῖσα σιδηρᾶ διὰ τὰς δεινοτάτας μάχας ἃς συνῆψε καὶ τὰς λαμπρὰς νίκας ἃς ἤρατο ἐπεσπᾶτο ἐξαιρετικῶς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ πλήθους. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶχεν ὁ Μέραρχος ὑποστράτηγος κ. Μοσχόπουλος.

Ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς διεκοσμήθη εἰς μεγαλοπρεπὲς πένθιμον Μαυσωλεῖον διὰ στεφάνων καὶ ἀνθέων καὶ πενθίμου καθόλου διακόσμου, χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ στέφανοι τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων χωρῶν ἐτέθησαν ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ προνάου καὶ ὑπὲρ τὰ τόξα τοῦ ναοῦ ἄνωθεν τῶν κιόνων.

Ἡ σορὸς τοῦ βασιλέως ὑψοῦτο ἐπὶ λόφου στεφάνων καὶ πλοκάμων ἐξ ἀνθέων παντὸς εἴδους.

Περὶ τὴν σορὸν ἐφρούρουν ἀξιωματικοὶ μὲ τὰ ξίφη γυμνὰ καὶ τὴν αἰχμὴν πρὸς τὰ κάτω ἀκίνητοι ὡς ἀγάλματα. Ἀπὸ τῆς 9 π. μ. ἤρξαντο προσερχόμενοι οἱ ἐπίσημοι ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῶν τεταγμένων τελεταρχῶν.

Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ξένοι καὶ ἡμέτεροι τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς θαλάσσης, τὰ ἐπιτελεῖα τῶν ἐν Πειραιεῖ ὁρμούντων ξένων πολεμικῶν πλοίων καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ὑπασπισταὶ καὶ συνοδοὶ τῶν ξένων ἡγεμόνων καὶ ἀντιπροσώπων αὐτῶν καταλαμβάνουν τὴν ἀριστερὰν τῷ εἰσιόντι πλευρὰν τοῦ ναοῦ, ἐντὸς τοῦ κεχωρισμένου διὰ τῶν στυλίσκων χώρου.

Οἱ βουλευταὶ οἱ ταξιάρχαι, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ὁ νομάρχης, δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὁ Πρύτανις οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καταλαμβάνουν τὴν δεξιὰν πλευρὰν εἰς τὸν ἀντίστοιχον χῶρον.

Ἐντὸς τοῦ κιγκλιδώματος παρὰ τὸ τόξον τὸ ἀμέσως μετὰ τὸν ἄμβωνα κατέλαβον θέσιν οἱ τέσσαρες πρώην πρωθυπουργοί.

Προσῆλθε πρῶτος ὁ κ. Μαυρομιχάλης φέρων τὸν ἀνώτερον ταξιάρχην καὶ ξένον μεγαλόσταυρον. Κατόπιν ὁ κ. Θεοτόκης φέρων τὸν Ἑλληνικὸν μεγαλόσταυρον. Εἶτα ὁ κ. Ράλλης τὸν ἀνώτερον ταξιάρχην καὶ ὁ πρώην Ἁρμοστὴς τῆς Κρήτης κ. Ζαΐμης φέρων τὸν Ἑλληνικὸν μεγαλόσταυρον.

Παρὰ τοὺς πρώην πρωθυπουργοὺς ἔλαβον θέσιν οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ναύαρχοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο οἱ ναύαρχοι Θεοχάρης καὶ Μαυρομιχάλης, οἱ στρατηγοὶ Σμολένσκης καὶ Σαπουντζάκης, ὁ Ἄγγλος ναύαρχος τῆς ἀποστολῆς Τῶρνελ, ὁ στρατηγὸς Ἐντοῦ καὶ οἱ κυβερνῆται τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Γερμανικῶν θωρηκτῶν, ὁ μέραρχος στρατηγὸς κ. Παπαδήμας.

Ὑπὸ τὸν ἄμβωνα ἀριστερόθεν κατέλαβε θέσιν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ὀλίγον περαιτέρω τὸ ὑπουργ. Συμβούλιον φθάσαν ἐν σώματι, τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κορομηλᾶ φέροντος πρεσβευτικὴν στολὴν καὶ καθ' ὅλην τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης μέχρι τῶν βαθμίδων τοῦ νάρθηκος τὸ διπλωματικὸν σῶμα μὲ τὰς ποικιλοχρώμους στολάς του, ἐν οἷς οἱ πρέσβεις τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Ἀγγλίας μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλοσταύρου.

Δεξιόθεν ἐπὶ τοῦ κιγκλιδώματος παρατάσσονται οἱ αὐλικοὶ καὶ πέραν ἀφίεται ἐλεύθερος χῶρος διὰ τὸν Βασιλέα, τοὺς διαδόχους τῶν συμμάχων κρατῶν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων ἡγεμόνων καὶ κυβερνήσεων.

Εἰς τὰ ὕψη τοῦ γυναικωνίτου κατ' ἔμπροσθεν μὲν φαίνονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται τινὲς πρώην βουλευταὶ Ἕλληνες ἐν τῇ Τουρκικῇ Βουλῇ, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Μπούσιο, χοτζάδες καὶ πρόκριτοι Ὀθωμανοί, μὲ τὰ σαρίκιά των, καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἰσραηλιτικῶν κοινοτήτων. Δεξιόθεν δὲ ἀντιπρόσωποι διαφόρων δήμων τοῦ κράτους, ὀλίγον περαιτέρω κυρίαι διαφόρων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ ξένων μελανειμονοῦσαι καὶ ἀριστερόθεν τέλος οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων ἐφημερίδων φρακοφοροῦντες καὶ φέροντες τὰ διάσημα αὐτῶν.

Περὶ τὴν 9ην ὥραν εἰσέρχονται μεγαλοπρεπῶς οἱ Μητροπολεῖται, οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ οἱ Ἐπίσκοποι, ὀγδοήκοντα πέντε ἐν ὅλῳ τὸν ἀριθμὸν μετὰ τῶν ἀρχιμανδριτῶν, παρακολουθούμενοι ὑπὸ τοῦ κατωτέρου κλήρου Ἐνδεδυμένοι ὅλοι τὰς καταχρύσους ἀρχιερατικὰς στολάς των, κρατοῦντες τὰς ποιμαντορικάς των ῥάβδους καὶ φέροντες τὰς μίτρας καὶ τὰ διάσημα αὐτῶν, τοποθετοῦνται ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐφ' ἧς ἵσταται ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Θεόκλητος. Κατάπληκτοι μένουσιν οἱ ξένοι ἐκ τῆς ἐπιβλητικότητος τῆς παραστάσεως αὐτῶν ἐχούσης ἀσυλλήπτου ἐκφράσεως μεγαλεῖον, καὶ πάντων τὰ βλέμματα στρέφονται πρὸς τὸ δραματῶδες αὐτὸ θέαμα, ἀναπαριστῶν μίαν ὡραίαν εἰκόνα ἐκ τῆς οἰχομένης δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Βυζαντινῆς ἡμῶν αὐτοκρατορίας.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀδύτου τοῦ ναοῦ τὸ Λάβαρον τῆς Ἁγίας Λαύρας φερόμενον ὑπὸ γηραιοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἔχοντος περὶ αὐτὸν ὡς τιμητικὴν φρουρὰν ἄλλους ἱερεῖς. Ἐκ τοῦ ἀκτινοβολοῦντος ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ Λαβάρου ῥίπτονται ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ φερέτρου ἀκτῖνες παλαιᾶς δόξης καὶ μεγαλείου καὶ ἐνῷ μετὰ συγκινήσεως οἱ πάντες προσβλέπουσιν ἐπ' αὐτοῦ, οἱ ξένοι σιγηλῇ τῇ φωνῇ διερωτῶσιν ἀλλήλους καὶ ζητοῦσι πληροφορίας περὶ τοῦ ἱεροῦ κειμηλίου.

Ὀλίγον μετὰ τοῦτο καὶ πρὶν ἢ φθάσωσιν οἱ βασιλεῖς, Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ ὑπασπισταὶ τοῦ Διαδόχου τῆς Βουλγαρίας Βόριδος κομίζουσιν ἐκ μέρους αὐτοῦ πολυτελέστατον στέφανον ἐξ ἀργύρου, παριστῶντα δάφνην μετὰ ἐπιγραφῆς ἀναθηματικῆς ἐπὶ ταινιῶν λευκῶν μετὰ παρυφῶν κιτρίνων καὶ ἐναποθέτουσιν αὐτὸν παρὰ τὸ βασιλικὸν φέρετρον.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον αἱ ξέναι ἀποστολαί

Τὴν ἐνάτην καὶ τέταρτον προσῆλθεν, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τοποθετεῖται εἰς ἣν θέσιν ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω.

Ταυτοχρόνως προσέρχονται αἱ ξέναι ἀποστολαί, ὁ πρίγκηψ τῆς Σαξωνίας, ἡ Γαλλικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὸν κ. Ζωνάρ, ἡ Ἀγγλικὴ ὑπὸ τὸν πρίγκηπα Τέκ, ἡ Γερμανικὴ ὑπὸ τὸν πρίγκηπα Ἐρρῖκον τῆς Πρωσσίας καὶ τὸν πρίγκηπα Ἰωακείμ, ἡ Ἰσπανικὴ ὑπὸ τὸν Δὸν Κάρολον τῆς Ἰσπανίας, ἡ Ἰταλικὴ ὑπὸ τὸν κόμητα τοῦ Τουρίνου, ἡ Δανική, ἡ Νορβηγική, ἡ Αὐστριακὴ ὑπὸ τὸν βαρῶνον Μπούριαν, οἱ ἀπεσταλμένοι τέλος τῶν Κυβερνήσεων τῶν Συμμάχων Κρατῶν καὶ τῶν Δήμων Βελιγραδίου καὶ Σόφιας.

Οἱ Διάδοχοι Σερβίας καὶ Βουλγαρίας.

Τὴν 11 παρὰ 15΄ προσέρχεται ὁ Διάδοχος τῆς Σερβίας φέρων τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Διάδοχος τῆς Βουλγαρίας ὡσαύτως μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον.

Οἱ Διάδοχοι τῶν Συμμάχων Κρατῶν τοποθετοῦνται δεξιόθεν τοῦ ἰκρίου πλησίον τῆς προωρισμένης διὰ τοὺς Βασιλεῖς θέσεως.

Οἱ Βασιλεῖς.

Τὴν δεκάτην ἀκριβῶς εἰσέρχονται εἰς τὸν ναὸν φέροντες τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον οἱ Πρίγκηπες Γεώργιος Νικόλαος, Χριστόφορος, Ἀνδρέας, κατόπιν αἱ Πριγκήπισσαι πᾶσαι μελανειμονοῦσαι, ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη, ἐξηγοῦσα ἀπὸ τῶν χειρῶν τὰς μικρὰς θυγατέρας αὐτῆς ἐπίσης μελανειμονούσας.

Καὶ τέλος σημειοῦται εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐν μεγάλῃ στολῇ στρατηγοῦ δίδων τὸν βραχίονα εἰς τὴν μόλις βαδίζουσαν καὶ μόλις ὑπὸ τὸν βαρὺν πέπλον ἐρωμένην Βασίλισσαν Ὄλγαν.

Ἀκολουθεῖ ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος Γεώργιος δίδων τὸν βραχίονα εἰς τὴν μητέρα του Βασίλισσαν Σοφίαν καὶ ἀκολουθοῦσιν οἱ λοιποὶ Πρίγκηπες, ἡ μεγάλη Δούκισσα Μαρία, ὁ μέγας Δοὺξ Δημήτριος Κωνσταντίνοβιτς, ἀδελφὸς τῆς Βασιλίσσης Ὄλγας καὶ οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ ἀποθανόντος Βασιλέως, οἵτινες ἀντικαθιστῶσι τοὺς φρουροῦντας ἀξιωματικοὺς καὶ καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν αὐτῶν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ ναὸς παρουσιάζει μεγαλοπρεπέστατον καὶ κατανυκτικώτατον θέαμα μὲ τὴν ἐπιβλητικότητα τῶν βασιλικῶν προσώπων, τὴν ποικιλίαν τῶν στολῶν καὶ τῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφιέσεων καὶ πρὸ πάντων τὴν κατανυκτικὴν σιγὴν καὶ τὴν ἐπιβλητικὴν τάξιν.

Ἡ εἴσοδος τῶν Βασιλέων ἔδωσε τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας.

Ἐν μέσῳ ἀπολύτου σιγῆς, ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ διακόνου.

«Εὐλόγησον Δέσποτα».

Καὶ ὁ Μητροπολίτης μὲ φωνὴν παλλομένην ἀπὸ τὴν συγκίνησιν ἐκφωνεῖ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Μεθ' ὃ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ γυναικωνίτου ὁ τεσσαρακονταμελὴς χορὸς ἀποτελούμενος ἐκ τῶν χορῶν τῆς Μητροπόλεως, τῆς Ρωσσικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κανακάκη ἀκούεται ψάλλων ἁρμονικώτατα τὸ τροπάριον τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας. «Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν τρίτην στάσιν τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ὁ Σ. Μητροπολίτης ἀπαγγέλλει τὴν πρώτην ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Βασιλέως εὐχήν.

«Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α΄., Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν»

Αἱ λέξεις αὗται ἀκουόμεναι συντρίβουσι τὰς ψυχὰς τῶν παρισταμένων, πάντων δὲ δακρύουν οἱ ὀφθαλμοί. Αὐτοὶ οἱ πρίγκηπες δὲν δύνανται νὰ συγκρατηθῶσιν. Αἱ Βασίλισσαι καὶ αἱ πριγκήπισσαι κλαίουν. Ὁ κ. Θεοτόκης φέρει ἐπανειλημμένως τὸ μανδήλιόν του εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Μεγίστη συντριβὴ καὶ κατάνυξις ἐπικρατεῖ εἰς ὅλον τὸ πλήρωμα τοῦ ναοῦ.

Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Κανάκης ἀναγινώσκει μὲ φωνὴν ταπεινὴν ἀλλ' ἔντονον τὸν Ἀπόστολον καὶ κατόπιν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης τὸ Εὐαγγέλιον τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας

Ὅλοι γονυπετεῖς.

Ἐπακολουθεῖ ἐπιβλητικωτάτη καὶ συγκινητικὴ στιγμή.

Ὁ Μητροπολίτης Θεόκλητος γονατίζει ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης καὶ μετ' αὐτοῦ γονυπετοῦσι πάντες οἱ ὑπὲρ τοὺς 70 Μητροπολῖται, Ἀρχιερεῖς Ἀρχιμανδρῖται καὶ ὁ λοιπὸς κλῆρος.

Τὸ παράδειγμα αὐτῶν ἀκολουθεῖ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ βασιλέως, πίπτουσι δὲ γονυπετοῦντες καὶ οἱ μικροὶ πρίγκηπες καὶ θυγατέρες τῶν πριγκηπισσῶν, ἀκολουθεῖ δὲ τὸ ὑπουργ. Συμβούλιον.

Ἐν μέσῳ βαθυτάτης σιγῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀπαγγέλλει τὴν ἑξῆς εὐχήν:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός...

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Μετὰ τὴν εὐχὴν ταύτην ὁ Σεβ. Μητροπολίτης στραφεὶς πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἶπε προσλαλιὰν ἐν ᾗ ἐξύμνησε τὰς προσωπικὰς καὶ βασιλικὰς ἀρετὰς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου Α΄. καὶ τὰς μεγάλας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ὑπηρεσίας Του κατὰ τὴν πεντηκονταετῆ ἔνδοξον βασιλείαν Του. Κατέστρεψε δὲ τὸν λόγον ὡς ἑξῆς:

»Κηδεύουσα δὲ σήμερον ἡ Ἐκκλησία τὸν μάρτυρα Βασιλέα, τὸν γλυκὺν ἡγεμόνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὸν ἀφωσιωμένον ὑπερασπιστὴν τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, εὔχεται τῷ Θεῷ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ βάθους καρδίας.

»Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων Σου. Δέξαι εἰς τοὺς κόλπους Σου τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α΄ κατάταξον Αὐτὸν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν Ἐθνομαρτύρων, δὸς Αὐτῷ τὸν στέφανον τῆς Δικαιοσύνης εὐόρκως βασιλεύσαντι ἐπὶ τοῦ περιουσίου Λαοῦ Σου καὶ διὰ τοῦ ἰδίου τιμιωτάτου αἵματος καθαγιάσαντι τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑποδούλων πιστῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

»Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς Κύριε, ἴδε τὴν σύμπαντος τοῦ ἔθνους ὀδύνην ἐπὶ τῷ θανάτῳ Αὐτοῦ καὶ ἵλεως γινόμενος ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἀνάπαυσον ἐν σκηναῖς δικαίων τὸν Βασιλέα ἡμῶν Γεώργιον Α΄. Παραμύθησον καὶ ἐνίσχυσον τὴν εὐσεβεστάτην Βασίλισσαν Μητέρα Ὄλγαν, παρηγόρησον, κράτυνον καὶ φύλαττε, Κύριε, τοὺς Σεπτοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν Κωνσταντῖνον ΙΒ΄ καὶ Σοφίαν!

»Στήριξον ἐν τῇ ἰσχύϊ Σου τὸν λαοφιλῆ Διάδοχον Γεώργιον, τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλόπαιδας μετὰ τῶν εὐσεβῶν συζύγων Αὐτῶν καὶ τέκνων.

»Μνήσθητι Κύριε καὶ τοῦ περιουσίου Λαοῦ Σου καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἵνα διατηρῇ εἰς αἰῶνα τὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ ἀκλόνητον, ὅπως εἶ εὐλογητὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ὅτι παρὰ Σοὶ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Ἁγ. Πνεύματι.

»Αἰωνία Σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἡμῶν Βασιλεῦ.

»Αἰωνία Σου ἡ μνήμη, Αἰωνία Σου ἡ μνήμη, Αἰωνία Σου ἡ μνήμη».

Τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας.

Τὰς τελευταίας λέξεις ὁ Μητροπολίτης ἀπαγγέλλει συγκεκινημένος, προφανῶς πνιγόμενος ἐκ τῆς συγκινήσεως.

—Αἰωνία Σου ἡ μνήμη!

Καὶ ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ναοῦ, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ἠκούσθη ὑπὸ πάντων τῶν παρισταμένων τρὶς τὸ «αἰωνία Σου ἡ μνήμη!» καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τοῦτο τρὶς ἐνῷ οἱ Πρίγκηπες πάντες πίπτουσι γονυπετεῖς.

Μετὰ τοῦτο ὁ Σ. Μητροπολίτης λέγει τὸ «Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.»

Η ΕΚΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

Εἰσέρχονται ἤδη οἱ αὐλικοὶ θεράποντες καὶ ἵστανται ἐν τῷ διαδρόμῳ, ἀλλ' οἱ Βασιλόπαιδες τάσσονται παρὰ τὸν Νεκρὸν ὡς φρουροί, ἐνῷ ὁ Μητροπολίτης ἀνελθὼν εἰς τὴν σορὸν καὶ ἀσπασάμενος αὐτὴν κατέρχεται καὶ ἐξέρχεται ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν 70 ἀρχιερέων οἱ ἓξ Βασιλόπαιδες ἀναλαμβάνουσιν εὐλαβῶς τὸ φέρετρον καὶ ἐκκινοῦσι προηγουμένου τοῦ ἐθνικοῦ λαβάρου.

Τὸ φέρετρον ἀκολουθοῦσιν ἀμέσως ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλομήτορος, ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς Μ. Δουκίσσης Μαρίας οἱ πρίγκιπες καὶ αἱ πριγκίπισσαι, οἱ διάδοχοι Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, οἱ δοῦκες καὶ οἱ πρίγκιπες τῶν ξένων κρατῶν, τὸ ὑπουργ. Συμβούλιον, οἱ πρώην πρωθυπουργοί, τὸ διπλωματ. σῶμα καὶ ἅπαντες οἱ ἐν τῷ ναῷ παρευρισκόμενοι.

Ἡ μουσικὴ κρούει πένθιμον ἐμβατήριον, τὰ τηλεβόλα κροτοῦν πενθίμως καὶ πενθίμως ἠχοῦσιν οἱ κώδωνες τῆς τε Μητροπόλεως καὶ πάντων τῶν ἄλλων ναῶν τῆς πόλεως.

Πρὸ τοῦ προνάου ἀναμένει κιλίβας καὶ ἐναποτίθεται ἐπ' αὐτοῦ ὁ Νεκρός, καὶ παρ' αὐτὸν ὁδηγεῖται ὁ ἵππος Του, καὶ ἡ πομπὴ ἠρέμα διελαύνει διὰ μέσου τῶν σιδηρῶν στίχων τοῦ στρατοῦ, μόλις συγκρατοῦντος τὰ ὀγκούμενα κύματα τοῦ πλήθους.

Ἡ πομπὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν Εὐαγγελιστρίας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ καταντᾷ εἰς τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας. Μετὰ βραχεῖαν στάσιν ἡ πομπὴ ἐκκινεῖ πάλιν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγ. Κωνσταντίνου. Εἶνε ἡ ὥρα 12.30΄ καὶ ἡ πομπὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν Θεοδώρου Δηλιγιάννη καὶ περὶ τὴν 1 μ. μ. καταλήγει εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Λαρισσαϊκοῦ Σιδηροδρόμου, καὶ ἐνταῦθα τὸν Νεκρὸν περιβάλλουσιν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Χήρα Βασιλομήτωρ, ἅπασα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων κρατῶν κλπ. τὰ ξένα ἀγήματα καὶ γίνεται ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ Νεκροῦ, ὅστις μεταφέρεται εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένην νεκροφόρον ἅμαξαν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὴν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, οἱ Διάδοχοι Σερβίας καὶ Βουλγαρίας καὶ ὁ πρωθιερεὺς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α΄

Ἀκριβῶς τὴν 1 μ. μ. δίδοται τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως τῆς ἁμαξοστοιχίας διὰ συριγμοῦ τῆς ἀτμομηχανῆς, ὁ παρατεταγμένος στρατὸς φέρει ὅπλα ὡς καὶ τὰ ἀγήματα τῶν ξένων πλοίων, αἱ συγκεντρωμέναι σημαῖαι τῶν συνταγμάτων κλίνουσιν εἰς χαιρετισμὸν καὶ αἱ μουσικαὶ ἀνακρούουσι τὸ ὕστατον πένθιμον, τὸ πλῆθος ὅλον ἀποκαλύπτεται καὶ ἡ ἁμαξοστοιχία φέρεται ἐπὶ τῶν ἐλασμάτων βραδέως.

Ο ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ
ΕΙΣ ΔΕΚΕΛΕΙΑΝ

Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ Δεκελείας ἡ Σεπτὴ Σορὸς μετεφέρθη ἐπὶ νεκροφόρου αὐτοκινήτου εἰς τὸ βασιλικὸν κτῆμα καὶ ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ περιβόλου τὸ δρύϊνον φέρετρον ἐκομίσθη εἰς τὸ Μαυσωλεῖον.

Ἡ βασιλομήτωρ ἀπαρηγόρητος περιέβαλε τὴν σορὸν ὀλολύγουσα καὶ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἅπασα ἔχυνε δάκρυα καὶ ἀνελύετο εἰς λυγμούς.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐκόσμησαν τὴν σορὸν δι' ἀνθέων συλλεχθέντων ἐκ τῆς βασιλ. ἐπαύλεως καὶ εἶτα ὁ Βασιλεὺς διὰ χρυσοῦ πτύου, ἐπίτηδες κατασκευασθέντος ἔρριψεν ἐπὶ τῆς σοροῦ χῶμα, τοῦθ' ὅπερ ἔπραξαν καὶ οἱ Βασιλόπαιδες.

Ἀκριβῶς τὴν 3 μ. μ. ὁ ἐνταφιασμὸς συνετελέσθη καὶ πάντες ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς Δεκελείας ὅπου παρετέθη ὁ ἐπικήδειος ἐπίδειπνος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ἡ Βασιλομήτωρ Ὄλγα ἀπηύθυνε θερμὰ εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων του ἐπὶ τῇ δολοφονίᾳ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἀποσφραγισθεῖσα ἡ διαθήκη τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, εὑρέθη πλήρης σοβαρῶν καὶ μεγάλων πολιτικῶν συμβουλῶν πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον (Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων).

Ὁ Βασιλεὺς διὰ τῆς χρηματικῆς διαθήκης Του κληροδοτεῖ 2 1|2 ἑκατ. φράγκων εἰς τοὺς δύο υἱούς του Ἀνδρέαν καὶ Χριστόφορον.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τῇ 25|7 Ἀπριλίου τὸ Ἑλληνικὸν ἀντιτορπιλικὸν «Κεραυνὸς» ἐβομβάρδισε Τουρκικὰς κατασκηνώσεις εἰς Κλαζομενὰς ἐξ' οὗ ἐφονεύθησαν 8 Τοῦρκοι καὶ ἐτραυματίσθησαν περὶ τοὺς 120.

Αἱ Κλαζομεναὶ κεῖνται παρὰ τὰ σημερινὰ Βρύουλα, πόλιν ἑλληνικωτάτην κατὰ τὴν νοτιανατολικὴν παραλίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης.

×

Μετὰ τοῦ σώματος τοῦ ἐκκαθαρίσαντος τὴν Ἤπειρον ἀπὸ τῶν Τούρκων μετὰ τὴν ἅλωσιν τῶν Ἰωαννίνων τυγχάνουσι καὶ οἱ Κύπριοι ἐθελονταὶ κ. κ. **Χρ. Καλαβρὸς καὶ Κ. Μαυραντώνης** ἰατροὶ καὶ **Ζήνων Μετσιγγίδης.** Παγκυπριονίκης Πολυνίκης καὶ Φοιτητής. Λευκωσιᾶται.

×

Ἐν Σκόδρᾳ ἄδηλον ἄν, ὡς ὑποπτεύουσιν, οἱ Μαυροβούνιοι μετὰ τῶν Σέρβων παρασκευάζονται εἰς ἀποφασιστικὴν ἔφοδον κατὰ τῆς ὁλοσχεροῦς ἁλώσεως τοῦ Ταραπὸς, μετὰ τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων, ὅπως ἡ Σκόδρα ἀποτελέσῃ μέρος τῆς Ἀλβανικῆς Ἡγεμονίας.

×

Ἐν Τσατάλτσα καὶ ἐν Βολαΐρ δὲν ἀκούονται ἐπιχειρήσεις πολεμικαὶ μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Τούρκων, πιθανῶς διότι ματαία θὰ ἦτο πᾶσα περαιτέρω αἱματοχυσία, τῆς Πύλης ἀφεθείσης εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Δυνάμεων.

ΕΓΓΙΖΟΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Οἱ Νεότουρκοι, οἵτινες διὰ τῆς δολοφονίας τοῦ Στρατάρχου Ναζὶμ πασᾶ ἐν μιᾷ ψευδεπαναστάσει ἀνέλαβον τὴν ἐξουσίαν διακηρύττοντες ὅτι θὰ σώσωσι τὴν τιμὴν τῆς Τουρκίας καὶ θὰ προξενήσωσιν ἐκπλήξεις, περιήγαγον αὐτὴν εἰς τὴν ἐσχάτην ταπείνωσιν καὶ ἀθλιότητα.

Ἡ ἀπάντησις τῆς νεοτουρκικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων ἔχει οὕτω:

«Ὁ ὑποφαινόμενος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἔλαβε γνῶσιν τῆς ταυτοσήμου νότας τὴν ὁποίαν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας, Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ἐπέδωκαν εἰς αὐτὸν τὴν 18)31 Μαρτίου 1913.

«Λαμβάνει ὅθεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ τὰς ἐξοχότητάς των ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης, δὲν ἐδίστασε νὰ δεχθῇ τὴν φιλικὴν μεσολάβησιν τῶν Κυβερνήσεών των ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Ἐμπνεομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν εἰρηνικῶν διαθέσεων ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις δέχεται ἐν τῷ συνόλῳ των τὰς προκαταρκτικὰς βάσεις τὰς προτεινομένας ἐν τῇ ἄνω ῥηθείσῃ ἀνακοινώσει καὶ ἐπαφίεται εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης».

Σαΐδ Χαλίμ.

Ἡ ἀπάντησις τῶν Συμμάχων εἰς τὴν περὶ μεσολαβήσεως πρότασιν τῶν Δυνάμεων καὶ τῶν προτάσεων αὐτῶν περὶ τῶν προκαταρκτικῶν ὅρων τῆς εἰρήνης συνοψίζεται ἐν τοῖς ἑξῆς:

«Τὰ προτεινόμενα ἐν Θράκῃ βουλγαρ. τουρκικὰ σύνορα (Αἶνος-Μήδεια) νὰ ληφθῶσιν ἁπλῶς ὡς βάσεις καὶ οὐχὶ ἡ ὁριστικὴ γραμμή.

«Αἱ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου νὰ ἐκχωρηθῶσιν εἰς τοὺς Συμμάχους οἵτινες νομίζουσιν ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰ προτεινόμενα ὅρια τῆς Ἀλβανίας πεποιθότες ὅτι ταῦτα θὰ εἶνε τὰ ὑπὸ τῶν Συμμάχων προταθέντα ἐν Λονδίνῳ.

«Ἡ ἀρχὴ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως νὰ γίνῃ ἀποδεκτή, τοῦ ποσοῦ ὁριζομένου ὑπὸ οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ θὰ ἀντιπροσωπευθῶσι καὶ οἱ σύμμαχοι.

«Οἱ Σύμμαχοι παραδέχονται ὅπως ἀναστείλωσι τὰς ἐχθροπραξίας ἅμα οἱ ἀνωτέρω ὅροι ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει.

Διὰ τὸ Μαυροβούνιον

Αἱ Δυνάμεις προτείνουν εἰς τὸ Μαυροβούνιον ὅπως παραιτηθῇ τῆς Σκόδρας καὶ δεχθῇ ἀποζημίωσιν 20 ἑκατομ. φράγκων καὶ παραλιακόν τι τμῆμα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Σάββα ἡ οἰκία τοῦ κ. Α. Κουμίδου ἰσόγειος, περιλαμβάνουσα τέσσαρα δωμάτια, ὧν τὰ τρία μετὰ δαπέδου σανιδωτοῦ, ἡλιακὸν εὐρύχωρον καὶ εὐήλιον, μικρὸν κῆπον καὶ ὕδωρ πόσιμον καὶ τὰ ἄλλα χρειώδη.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. **Χρ. Φλωρίδῃ** ἐν Λευκωσίᾳ.

ΤΟ «ΧΑΜΗΤΙΕ» ΚΑΤΗΣΧΥΜΕΝΟΝ

Εἶχε διαδοθῆ ὅτι τὸ «**Χαμητιὲ**» ἐβομβάρδισε πάλιν τὸν "**Ἁγ. Ἰω. τῆς Μεδούης** ἐπίνειον τῆς Σκόδρας μετὰ τοῦ Δυρραχίου, κατόπιν ὅμως διεψεύσθη τὸ νέον κατόρθωμα, πράγματι δὲ κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν του ταύτην κατῃσχύνθη.

Ἐβομβάρδισε τὸ Δυρράχιον, καὶ τούτου γνωσθέντος ἐν Ἁγ. Ἰωάννῃ, τὰ ἐλλιμενισμένα μεταγωγικά, πάντα Ἑλληνικὰ ἀπεβίβασαν οὓς ἔφερον στρατιώτας καὶ προσορμίσαντες αὐτὰ ὡς οἷόν τε ἀσφαλέστερον ἀπεβίβασαν καὶ τὰ πληρώματα πρὸς σωτηρίαν ἀπὸ τοῦ ἐνδεχομένου βομβαρδισμοῦ ὑπὸ τοῦ «Χαμητιέ».

Εἷς πλοίαρχος Ἕλλην, ὁ τοῦ ὑπὸ ἐπίταξιν ἀτμοπλοίου «Τριφυλία» κ. Νομικὸς ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τοποθετήσας δύο λυόμενα ὀρεινὰ τηλεβόλα ἀνέμενε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ «Χαμητιέ», ἥτις δὲν ἐβράδυνεν, εἰς τὴν πρώτην βολὴν τοῦ «Χαμητιὲ» ἀπήντησεν ὁ ἕλλην πλοίαρχος καὶ τέσσαρες ὀβίδες διαδοχικῶς ἔπεσαν ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ «Χαμητιὲ» ἀνέκοψε τὸν ἐπίπλουν καὶ ἐδέχθη 80 ἐν ὅλῳ ὀβίδας ἐκ τῆς «Τριφυλίας» ὥστε ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ κατῃσχυμένον.

Ὁ Λιμενάρχης Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Μεδούης ἐνέγραψεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἀτμοπλοίου τὸ ἡρωϊκὸν κατόρθωμα μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ κατεχώρισε τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰ μητρῷα τοῦ λιμεναρχείου του.

Τὸ «Χαμητιὲ» φαίνεται ὅτι κατελήφθη ὑπὸ πανικοῦ μετὰ τὸ πάθημα τοῦτο, διότι τῇ π. Κυριακῇ κατέπλευσεν ἐσπευσμένως εἰς Πὸρτ—Σαΐδ καὶ παραλαβὸν τρόφιμα καὶ πετρέλαια καὶ ἐνδυμασίας καλοκαιρινὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν διώρυγα καὶ κατέπλευσεν εἰς Σουέζ, καὶ ἐκεῖθεν ἄδηλον ποῦ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης θὰ κατευθυνθῇ.

Πωλεῖται ἢ ἐνοικιάζεται ἡ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἁγίου Κασιανοῦ καὶ παραπλεύρως τοῦ κ. Ἰωαννίδου ἐπόπτου τῆς παιδείας, οἰκία τῆς Κυρίας Καλλιόπης Κ. Αἰμιλιανίδου πρώην Παρουξῆ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
Ε. Χ" ΣΤΕΦΑΝΟΥ & ΣΙΑΣ
ΕΝ ΚΑΡΑΒΑι

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
(Κεντρικὴ ὁδός)

Παραπλεύρως Ξενοδοχείου «τὸ Βυζάντιον»

Πωλοῦνται **ἀλατζέδες παραβεώτικες** διὰ καλοκαιρινὰς ἐνδυμασίας ὑφασμέναι μετὰ στερεότητος ἀγροτικῆς καὶ λεπτότητος εὐρωπαϊκῆς ἀπομιμούμεναι τελείως εὐρωπαϊκὰ καλοκαιρινὰ κασμίρια καὶ φλανελέττα μὲ τοὺς νεωτάτους καὶ ἁρμονικωτάτους χρωματισμοὺς αὐτῶν,

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι δείγματα ἀποτεινόμενοι εἴτε εἰς τὸ ἐν Καραβᾷ Κατάστημα εἴτε εἰς τὸ ἐν Λευκωσίᾳ ὑποκατάστημα, ὅπερ διευθύνει ὁ κ. Χρ. Φλωρίδης.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	56	—60
Κριθὴ	»	» 30	—32
Βρώμη	»	» 18	—20
Ὄροβος	»	» 38	—39
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ		» 5	— 5 1)2
Λινόσπορος	»	» 3	
Κουκκία ξηρὰ	»	» 1 1)2	— 1 3)4
Σταφ. μαῦραι	»	παρ. 65	—70
» βρυσταὶ	»	» 70	—75
Γεώμηλα γαλ.	»	» 45	—55
Κρόμμυα	»	» 50	
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ.	γρ.	30	—32
Βάμβαξ	»	» 29	—30
Οἶνοι τὸ γομάρι		»140	-220
Κουμανδαρία		»230	-280
Ρακὴ σοῦμα 20 β. ἡ ὀκᾶ			4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	236
Σάκχαρον	»	315
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	»	8 1)2
Πετρέλαιον ρωσ. τὸ κιβώτ.	»	72
Καφὲς ἡ ὀκᾶ	»	19—20

Τύποις «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» Πετρίδου καὶ Νικολάου